

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 25.11.2021
COM(2021) 721 final

2021/0376 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG vad gäller
delegeringsarrangemang, hantering av likviditetsrisker, tillsynsrapportering,
tillhandahållande av förvarings- och depåförvaringstjänster samt låneutgivning från
alternativa investeringsfonder**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 570 final} - {SWD(2021) 340 final} - {SWD(2021) 341 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta lagstiftningsförslag innehåller ändringar av direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder (*direktivet om AIF-förvaltare* – direktiv 2011/61/EU)¹ och, i relevant utsträckning, av direktivet om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (*direktivet om fondföretag* – direktiv 2009/65/EG)².

Kommissionen har granskat tillämpningen av tillämpningsområdet för direktivet om AIF-förvaltare i enlighet med artikel 69 i direktivet. Kommissionen ansåg att ett antal frågor som lyfts fram i översynen av direktivet om AIF-förvaltare är lika relevanta för fondföretagens verksamhet. Syftet med detta lagstiftningsförslag är därför att hantera dessa frågor genom att ändra direktivet om AIF-förvaltare och direktivet om fondföretag för att förbättra överensstämmelsen mellan kraven i dem.

Direktivet om AIF-förvaltare antogs den 8 juni 2011 som en del av den politiska reaktionen på den globala finanskrisen, som avslöjade svagheter och sårbarheter i vissa fondverksamheter som skulle kunna öka riskerna för det finansiella systemet som helhet³.

Som ett regleringsinitiativ efter krisen är syftet med direktivet om AIF-förvaltare att införa en enhetlig tillsynsstrategi för de risker som alternativa investeringsfonders verksamhet kan medföra eller sprida till det finansiella systemet. Direktivet syftar också till att ge ett högt investerarskydd samtidigt som det underlättar integrationen av AIF-fonder på EU-marknaden⁴. Förvaltare av alternativa investeringsfonder (*AIF-förvaltare*) är skyldiga att hantera risker på ett effektivt sätt och säkerställa tillräcklig insyn i verksamheten hos de AIF-fonder som de förvaltar. När de uppfyller dessa krav kan de förvalta och marknadsföra AIF-fonder till professionella investerare i hela unionen med ett enda tillstånd från sin hemtillsynsmyndighet⁵. Direktivet om AIF-förvaltare har blivit en viktig pelare i kapitalmarknadsunionen (CMU)⁶ tack vare investeringsfondernas förmåga att erbjuda tillgång till marknadsbaserade finansieringskällor och göra det möjligt för investerare att fördela sina besparingar bättre över den valda tidshorisonten i enlighet med sina preferenser.

I kommissionens bedömning av tillämpningsområdet för och funktionen hos den rättsliga ramen i direktivet om AIF-förvaltare dras slutsatsen att normerna i det direktivet för att säkerställa en hög nivå av investerarskydd till största delen är effektiva⁷. Reglerna om intressekonflikter, krav på offentliggörande och öppenhet är nödvändiga för att skydda

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (omarbetning) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

³ Se fotnot 1.

⁴ Skälen 2–4 och 94 i direktivet om AIF-förvaltare.

⁵ Artikel 32.1 i direktivet om AIF-förvaltare.

⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan* (COM(2020) 590 final).

⁷ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om utvärdering av tillämpningen av och tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder (COM(2020) 232 final).

investerare. Kraven på värdering, som är nödvändiga för att fastställa varje investerares andel i en viss AIF-fond och för att övervaka AIF-fondens resultat, har förbättrat disciplinen och strukturen i värderingen av AIF-fonders tillgångar. Slutligen skyddas investerarnas intressen av systemet med förvaringsinstitut, där förvaringsinstitutens skyldigheter och ansvar fastställs, inbegripet förvaring av AIF-fondernas tillgångar och tillsyn över AIF-fondernas verksamhet. Det stöder också en väl fungerande marknad för investeringsfonder.

Den finansiella stabiliteten och marknadsintegriteten är viktiga mål för direktivet om AIF-förvaltare⁸. Genom direktivet om AIF-förvaltare infördes verktyg för att förbättra makrotillsynen och tillsynen av risker för den finansiella stabiliteten. AIF-förvaltare måste rapportera till tillsynsmyndigheterna om de viktigaste AIF-fondernas exponeringar, deras likviditetsprofil och hävstångseffekt. Tillsynsrapporteringen har stött effektiv makrotillsyn och är till hjälp för marknadsövervakning, men de rapporterade uppgifternas detaljnivå kan förbättras. Genom direktivet om AIF-förvaltare inrättades ett effektivt nätverk för tillsynssamarbete som samordnades av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), vilket bidrar till konvergens i tillsynsstrategierna för AIF-fonders verksamhet i Europeiska unionen.

Kommissionens bedömning visar att direktivet om AIF-förvaltare i allmänhet uppfyller sina mål och att den EU-omfattande harmoniseringen av tillsynsstandarder har underlättat integrationen av marknaden för europeiska kollektiva investeringsfonder⁹. Investeringsfondssektorn har tredubblats i storlek sedan 2008, från tillgångar på 5,5 biljoner euro till tillgångar på mer än 15 biljoner euro, och sektorns tillgångar i procent av de totala tillgångarna i den finansiella sektorn har ökat avsevärt¹⁰. Den har förbindelser med den finansiella sektorn som helhet, varför det är viktigt att hantera potentiella systemrisker på lämpligt sätt¹¹.

Direktivet om AIF-förvaltare innehåller allmänna regler om likviditetshantering, användning av finansiell hävstång och värdering för riskhantering på fondnivå. Dessa krav är dock inte tillräckligt specifika för att till fullo fånga upp särdragen hos AIF-fondernas förvaltning av direktutlåning och för att hantera potentiella mikro- och makrorisker. Splittrad lagstiftning, där nationella ramar har inrättats för att styra fondernas låneutgivning, leder till svårigheter att effektivt identifiera och reagera på potentiella marknadsomfattande effekter som kan uppstå till följd av sådana fonders verksamhet. Dessutom undergräver olika nationella regleringsmetoder inrättandet av en effektiv inre marknad för låneutgivande AIF-fonder genom att främja regelarbitrage och varierande nivåer av investerarskydd.

Av översynen framgick vidare att de marknadsuppgifter som lämnats till tillsynsmyndigheterna har luckor eller brister i den detaljeringsgrad som krävs, vilket försämrar myndigheternas förmåga att identifiera uppbyggnaden och spridningen av risker till det finansiella systemet som helhet. Lagstiftningsförslaget syftar till att förbättra den relevanta uppgiftsinsamlingen och avlägsna ineffektiva överlappningar i rapporteringen som kan

⁸ AIF-förvaltare är skyldiga att utse ett enda förvaringsinstitut för varje AIF-fond som de förvaltar för att säkra AIF-fondens tillgångar, övervaka kassaflöden och säkerställa att AIF-fonden följer relevanta förordningar och fondbestämmelser.

⁹ Se fotnot 7.

¹⁰ Källa: ECB SDW. Under 2008 uppgick tillgångarna i investeringsfonder i euroområdet till omkring 13 % av de totala tillgångarna i den finansiella sektorn, jämfört med nästan 20 % år 2020 (källa: [ECB Macroeprudential Bulletin](#) april 2021).

¹¹ Se t.ex. *ESRB NBFi Monitor 2020*, s. 59, 62–63 (källa: https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi_monitor/esrb.202010_eunon-bankfinancialintermediationriskmonitor2020~89c25e1973.en.pdf?588be9e8391cfb17584d2a283dfe0abe).

förekomma inom ramen för andra delar av den europeiska och nationella lagstiftningen i linje med den bredare strategin för tillsynsuppgifter, i enlighet med strategin för digitalisering av finanssektorn¹².

Verktyg för likviditetshantering gör det möjligt för förvaltare av öppna fonder, inklusive öppna AIF-fonder och alla fondföretag, att hantera inlösenstryck under stressade marknadsförhållanden och bättre skydda investerarnas intressen. Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och Esma rekommenderar en harmonisering av reglerna för användningen av verktyg för likviditetshantering. För närvarande föreskrivs i direktivet om AIF-förvaltare och direktivet om fondföretag inte någon harmoniserad minimiuppsättning av verktyg för likviditetshantering¹³.

Investerarnas intressen skulle också kunna tjänas bättre om bestämmelserna i direktivet om AIF-förvaltare ändrades för att öka effektiviteten på marknaden för förvaringstjänster. Det nuvarande kravet enligt direktivet om AIF-förvaltare på att ett förvaringsinstitut ska vara beläget i samma medlemsstat som den EU-baserade AIF-fonden är svårt att uppfylla på mindre, mer koncentrerade marknader där det finns färre tjänsteleverantörer. Bristen på konkurrens leder till ökade kostnader för fondförvaltare och mindre effektiva fondstrukturer, vilket kan påverka investerarnas avkastning. Det finns potential att öka effektiviteten i förvaltningen av investeringsfonder genom att späda ut koncentrationen av marknaden för förvaringsinstitut på vissa nationella marknader och samtidigt säkerställa att tjänsteleverantörerna upprätthåller europeiska standarder.

Det finns bevis för att förvaringsinstitut ibland hindras från att utföra sina uppgifter om fondens tillgångar förvaras av en värdepapperscentral¹⁴. Värdepapperscentraler betraktas inte som förvaringsinstitutets ombud¹⁵. Denna rättsliga situation garanterar inte alltid ett stabilt informationsflöde mellan förvaringsinstitutet för en AIF-fonds eller ett fondföretags tillgångar och förvaringsinstitutet. Följaktligen kan förvaringsinstitut inte fullgöra sina tillsynsskyldigheter effektivt om det inte finns något stabilt informationsflöde om portföljrörelserna. Denna rättsliga situation kan undergräva investerarskyddet.

Delegeringsordningen enligt de rättsliga ramarna för AIF-förvaltare och fondföretag möjliggör en effektiv förvaltning av investeringsportföljer och anskaffning av nödvändig expertis på en viss geografisk marknad eller tillgångsklass. Denna modell bidrar till att EU:s fond- och förvaltningsetiketter blir framgångsrika. Samtidigt dras slutsatsen i utvärderingen, vilket stöds av Esma, att olika nationell tillsynspraxis när det gäller att uppfylla EU:s krav på delegering av risk- eller portföljförvaltning till tredje parter skapar inkonsekvenser som kan minska det övergripande investerarskyddet¹⁶. Otillräcklig tydlighet i de tillämpliga tillsynsstandarderna minskar rättssäkerheten, ökar skillnaderna i tillsynsresultat och säkerställer i förlängningen inte ett enhetligt investerarskydd i hela unionen.

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om en strategi för digitalisering av finanssektorn i EU (COM(2020) 591 final).

¹³ Dessutom kan avsaknaden av en minimiuppsättning verktyg för likviditetshantering leda till skillnader mellan medlemsstaterna ur ett marknadsintegrationsperspektiv.

¹⁴ Som en del av infrastrukturen efter handel driver värdepapperscentraler avvecklingssystem för värdepapper, deltar i kontrollen av integriteten hos en emission för att hindra otillbörligt skapande eller minskning av emitterade värdepapper och deltar i säkrandet av säkerheter för penningpolitiska transaktioner samt i säkrandet av säkerheter mellan kreditinstitut. Värdepapperscentraler innehar också sina deltagares värdepapper.

¹⁵ Artikel 21.11 sista stycket i direktivet om AIF-förvaltare.

¹⁶ Esmas skrivelse till Europeiska kommissionen av den 18 augusti 2020 om översyn av direktivet om AIF-förvaltare (källa: [esma34-32-551_esma_letter_on_aifmd_review.pdf \(europa.eu\)](https://esma.europa.eu/media/34/32/551_esma_letter_on_aifmd_review.pdf)).

Ytterligare åtgärder skulle vara nödvändiga för att genomföra kraven i direktivet och säkerställa att AIF-förvaltare använder de personalresurser som krävs för att utföra kvarvarande uppgifter när en del av deras uppgifter delegeras till tredje part, och för att överföra en stor del av genomförandebestämmelserna, i enlighet med förordningen om förvaltare av alternativa investeringsfonder på detta område, till den rättsliga ramen för fondföretag¹⁷. Dessa åtgärder skulle anges i kommissionens genomförandeakter så snart mandatet har beviljats genom antagandet av detta förslag till ändring av direktiven.

Ändringar föreslås både för direktivet om AIF-förvaltare och direktivet om fondföretag i fråga om delegering, hantering av likviditetsrisker, rapportering av uppgifter för marknadsövervakning och lagstadgad behandling av förvaringsinstitut, medan enbart direktivet om AIF-förvaltare bör ändras när det gäller verksamhet som bedrivs av låneutgivande investeringsfonder och tillgång till förvaringstjänster över gränserna.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslagen om att ändra lagstiftningen om europeiska investeringsfonder är i linje med kommissionens plan för en kapitalmarknadsunion som antogs den 24 september 2020. Syftet med kapitalmarknadsunionen är att göra det möjligt för kapital att flöda över hela EU till förmån för konsumenter, investerare och företag, oavsett var de är belägna. Covid-19-krisen har gjort det mer brådskande att förverkliga kapitalmarknadsunionen eftersom marknadsbaserad finansiering är avgörande för den europeiska ekonomins återhämtning och återgången till långsiktig tillväxt. De föreslagna lagändringarna skulle stödja integrationen av fondmarknaden och därmed bidra till att dessa mål uppnås.

I en kapitalmarknadsunion med effektiv och ändamålsenlig tillsyn kan låneutgivande fonder tillhandahålla en alternativ finansieringskälla för europeiska företag och små och medelstora företag som ger dem tillgång till ett bredare spektrum av finansieringsalternativ till konkurrenskraftiga priser¹⁸. Dessa fonder har potential att direkt stödja skapande av arbetstillfällen, ekonomisk tillväxt, innovation, grön omställning och bidra till återhämtningen efter covid-19-pandemin. Låneutgivande fonder kan också fungera som säkerhetsmekanism eller stötdämpare när likviditeten begränsas genom att fortsätta att tillhandahålla lånefinansiering när mer traditionella långivare har dragit sig tillbaka från marknaden. Lagstiftningsförslagen är därför anpassade till den övergripande strategin för kapitalmarknadsunionen för att fortsätta att bygga upp en inre marknad för finansiella tjänster och göra finansieringen mer tillgänglig för europeiska företag.

De föreslagna ändringarna av direktivet om AIF-förvaltare och direktivet om fondföretag syftar dessutom till att bättre skydda investerarnas intressen genom att säkerställa att investeringsfondsförvaltare som delegerar sina uppgifter till tredje parter följer samma höga standarder som gäller i hela unionen.

Dessutom innehåller förslaget om ändring av direktivet om AIF-förvaltare bestämmelser om tillgång till och användning av verktyg för likviditetshantering under marknadsstress. Möjligheten att aktivera verktyg för likviditetshantering kan skydda värdet av investerarnas pengar, minska likviditetstrycket på fonden och mildra effekterna av större systemrisker i situationer med marknadsomfattande stress. Förslaget till tillsynsrapportering bidrar till att skapa ett gemensamt dataområde inom finanssektorn, som är en del av strategin för

¹⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn, inbegripet detaljerade krav på tillsynsrapportering av AIF-fonderna (EUT L 83, 22.3.2013, s. 1).

¹⁸ Se fotnot 6.

digitalisering av finanssektorn¹⁹. Uppgifter som rapporteras av AIF-förvaltare och fondföretag skulle ingå i ett integrerat datainsamlingssystem som skulle tillhandahålla korrekta, jämförbara och aktuella uppgifter till europeiska och nationella tillsynsmyndigheter, samtidigt som de sammanlagda rapporteringskostnaderna och rapporteringsbördorna för alla parter minimerades.

Vidare kommer översynen av direktivet om AIF-förvaltare att påverka de AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som omfattas av förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder (Eltif) (*Eltif-förordningen* – förordning (EU) 2015/760)²⁰. Eltif-förordningen är en europeisk produktförordning som ses över parallellt med direktivet om AIF-förvaltare och ett lagstiftningsförslag om ändring av Eltif-förordningen antas samma dag som detta förslag. AIF-förvaltare som förvaltar Eltif-fonder kommer sannolikt att gynnas av enklare tillgång till förvaringstjänster över gränserna, om dessa fonder är belägna på mindre marknader. En förbättring av kraven på tillsynsrapportering skulle också ha en positiv inverkan på efterlevnadsbördan för AIF-förvaltare som förvaltar Eltif-fonder på längre sikt. Att inkludera värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan skulle ha en positiv inverkan på investerarnas intressen i förhållande till andelen av Eltif-fondens innehav, som värdepapperscentralerna skulle kunna hålla i depåförvaring.

En annan interaktionspunkt för Eltif-förordningen och det ändrade direktivet om AIF-förvaltare kommer att gälla låneutgivningsverksamhet. Genom det föreslagna direktivet skulle det införas vissa allmänna principer för AIF-förvaltare som är verksamma på kreditmarknaderna. De föreslagna tröskelvärdena för AIF-fondernas utlåning till finansinstitut är anpassade till den diversifieringströskel som gäller för de Eltif-fonder som endast marknadsförs till icke-professionella investerare. Om det finns skillnader mellan direktivet om AIF-förvaltare och Eltif-förordningen skulle Eltif-förordningens produktregler gälla som *lex specialis*.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Inrättandet av en inre marknad för lånefonder förväntas öka tillgången till alternativa finansieringskällor för realekonomin. Sådana fonders verksamhet på kreditmarknaden kommer sannolikt att underlätta övergången till en hållbar framtid genom investeringar i den gröna ekonomin och därmed stödja bredare mål för den europeiska gröna given.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 53.1 i EUF-fördraget (f.d. artikel 47.2 i EG-fördraget) är den rättsliga grunden för direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG. För de alternativ som valts och den särskilda utformningen av reglerna är den lämpliga rättsliga grunden artikel 53.1 i EUF-fördraget om egenföretagares upptagande och utövande av verksamhet. Denna används för att reglera finansiella intermediärer, deras investeringstjänster och verksamhet.

De föreslagna förbättringarna av direktivet om AIF-förvaltare syftar till att främja sunda processer för AIF-fondernas låneutgivning och till att ytterligare integrera marknaden i detta segment, samtidigt som man ser till att riskerna för den finansiella stabiliteten övervakas bättre totalt sett. Regler om AIF-förvaltares och fondföretags tillgång till och användning av

¹⁹ Se fotnot 12.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

verktyg för likviditetshantering måste harmoniseras för att säkerställa att alla åtgärder från fondförvaltare av öppna fonder eller från tillsynsmyndigheter i stressituationer på marknaden blir effektivare. Syftet med att underlätta tillgången till gränsöverskridande tillhandahållande av förvaringstjänster är att ytterligare integrera EU:s AIF-marknad och säkerställa en hög nivå av investerarskydd. Förslaget syftar till att uppnå en enhetlig strategi för delegeringsverksamhet hos europeiska investeringsfondsforvaltare och tillsynsmyndigheter.

Ensidiga åtgärder från medlemsstaternas sida kan inte fylla i tillsynsluckorna i direktivet om AIF-förvaltare och uppnå dessa mål individuellt. Därför kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

direktivet om AIF-förvaltare och direktivet om fondföretag antogs med full respekt för subsidiaritetsprincipen och eftersträvade de inneboende transnationella målen att undanröja marknadsfragmenteringen, hantera riskerna för finansiell stabilitet och säkerställa en hög nivå av investerarskydd. Direktivet var det instrument som valdes för att uppnå en lämplig balans mellan EU-nivå och nationell nivå.

De föreslagna förbättringarna av direktivet om AIF-förvaltare och direktivet om fondföretag kompletterar denna tillsynsstruktur med ytterligare tillsynskrav och förtydliganden, syftar till att bevara balansen mellan harmoniseringen av centrala riskkontrollåtgärder och medlemsstaternas flexibilitet att genomföra de överenskomna normerna.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna ändringarna respekterar proportionalitetsprincipen, i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*), och går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen att fullborda en inre marknad för AIF-fonder, samtidigt som man säkerställer en konsekvent strategi för makrotillsyn av EU:s AIF-marknad och investerarskydd på hög nivå.

Där så är lämpligt är nya krav som ställs på AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande AIF-fonder utformade som allmänna principer. Om tillsynskraven är specifika stör de inte i onödan befintliga affärsmodeller. När det gäller investerarskydd är de föreslagna ytterligare upplysningskraven i linje med bästa marknadspraxis, som bör utvidgas till att omfatta alla investerare i unionen som säkerställer samma nivå av investerarskydd.

Förslagen om att möjliggöra gränsöverskridande tillgång till förvaringstjänster skapar rätt balans mellan AIF-fonden och investerarens behov och avvärjer de risker som skulle kunna uppstå om det inte fanns någon omfattande reglering av förvaringstjänster på EU-nivå. Dessutom är det nödvändigt att inkludera värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan för att täppa till den rättsliga klyfta som undergräver förvaringsinstitutens förmåga att utföra sina uppgifter och kan skada investerare i AIF-fonder och fondföretag. En föreslagen åtgärd är proportionerlig och tar hänsyn till statusen för redan licensierade enheter.

De förtydliganden som föreslås för delegeringsordningarna bevarar de värdefulla egenskaperna hos denna verksamhet och säkerställer samtidigt att tillräckliga personalresurser används för att övervaka att de delegerade och centrala funktionerna behålls av förvaltaren av en AIF-fond eller ett fondföretag.

Lagstiftningsförslaget står följaktligen i proportion till de eftersträvade målen.

- **Val av instrument**

Genom detta förslag ändras direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG. Därför är det lämpligast att välja ett direktiv som ett instrument för att ändra de befintliga reglerna.

Målet är att harmonisera nationella regler som ökar splittringen på marknaden, skapar ineffektivitet på AIF-marknaden och undergräver skyddet för investerare i AIF-fonder och fondföretag. Förslaget syftar till att harmonisera och förtydliga tillsynsstandarder som medlemsstaterna kommer att kunna införliva i sina nationella lagar, främja integrationen av den inre marknaden, förbättra marknadsövervakningen och säkerställa samma nivå av investerarskydd i hela unionen. Därför är ett direktiv om införande av nödvändiga ändringar av de befintliga direktiven om AIF-förvaltares och fondföretags verksamhet det lämpligaste valet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Kommissionen genomförde en utvärdering av direktivet om AIF-förvaltare och drog slutsatsen att direktivet i allmänhet har fungerat väl och till stor del har uppnått målen med att upprätta en effektiv tillsynsram för AIF-förvaltare, säkerställa en hög nivå av investerarskydd och underlätta skapandet av EU:s AIF-marknad. För att ta hänsyn till den nya utvecklingen på marknaden sedan direktivet om AIF-förvaltare trädde i kraft skulle det emellertid kunna gynnas av förbättringar som är inriktade på de delar av ramen som inte behandlades tillräckligt när direktivet trädde i kraft.

Olika nationella strategier gör det svårt att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat och hindrar utvecklingen av den inre marknaden för AIF-fonder. Otillräckligt tillhandahållande av förvaringstjänster och olika nationella tillsynsstandarder för låneutgivande AIF-fonder undergräver lika villkor för AIF-fonder. Dessutom skapar olika nationella bestämmelser om låneutgivande AIF-fonder och otillräcklig tillgång till marknadsuppgifter för tillsynsmyndigheter svårigheter för tillsynsmyndigheterna att övervaka risken för finansiell stabilitet och bevara marknadsintegriteten. Likaså begränsar den varierande tillgången till verktyg för likviditetshantering effektiviteten i en eventuell åtgärd från fondförvaltare av öppna fonder eller från tillsynsmyndigheter i stressituationer på marknaden. Slutligen undergräver tillsynsmyndigheternas olika förståelse av delegeringsreglerna rättssäkerheten för fondförvaltare och den höga nivån på investerarskyddet, särskilt när europeiska enheter delegerar risk- eller portföljförvaltning utanför Europeiska unionen.

- **Samråd med berörda parter**

Den 22 oktober 2020 inleddes ett offentligt samråd om översynen av direktivet om AIF-förvaltare med 102 frågor om olika aspekter av översynen av direktivet. Samrådet avslutades den 29 januari 2021 med 132 svar.

Drygt hälften av de svarande i det offentliga samrådet hade inte någon åsikt om huruvida det finns ett behov av att harmonisera kraven för AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande AIF-fonder. Denna grupp omfattade de största branschorganisationerna. Av de svarande ansåg 23 % att det inte behövs några ytterligare regler, medan myndigheterna i sju av de tio medlemsstater som svarade på det offentliga samrådet var överens om att kraven för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder med lån måste harmoniseras på EU-nivå. De ansåg att EU-regler är nödvändiga för att jämna ut spelreglerna och ta itu med de risker som kan uppstå på grund av denna verksamhet. Förslaget skapar en god balans mellan vad som är nödvändigt för att bevara den finansiella stabiliteten och för att underlätta utvecklingen av marknaden för låneutgivande AIF-fonder i unionen.

På samma sätt ställde sig en majoritet av de offentliga myndigheterna som svarade på det offentliga samrådet bakom förslaget om att förtydliga delegeringsreglerna i direktivet om AIF-förvaltare och direktivet om fondföretag. De allra flesta av de svarande från branschen anser däremot att delegeringsreglerna är tillräckligt tydliga för att förhindra att brevlådeföretag skapas i EU. Några av de svarande ville dock få ett förtydligande av huruvida en affärsmetod omfattas av delegeringen, eftersom medlemsstaternas tolkning har varierat kraftigt. Förslaget ger nödvändiga förtydliganden samtidigt som fördelarna med delegeringssystemen inom ramen för direktivet om AIF-förvaltare och direktivet om fondföretag bevaras.

Det finns ett brett stöd bland berörda parter från den privata och den offentliga sektorn för att harmonisera verktyg för likviditetshantering på EU-nivå (28/40 totalt, 8/9 offentliga myndigheter, 15/23 branschföreträdare). Det finns också stöd för att förbättra samarbetet mellan nationella behöriga myndigheter vid aktivering av verktyg för likviditetshantering (15/40 totalt, 5/9 offentliga myndigheter, 6/23 branschföreträdare), särskilt i situationer med gränsöverskridande konsekvenser. De stöder förslaget om att bredda tillgången till verktyg för likviditetshantering i unionen och ge fondförvaltare samt tillsynsmyndigheter befogenhet att använda verktyg för likviditetshantering under stressade marknadsförhållanden.

De flesta berörda parter (cirka 70 %) och Esma (i sitt yttrande) stöder införandet av värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan. Förslaget är proportionerligt eftersom det inte kräver att förvaringsinstitut utför due diligence-granskningar av de europeiska värdepapperscentralerna.

När det gäller frågan om mindre marknader för förvaringsinstitut angav de offentliga myndigheterna i medlemsstaterna i sitt svar på det offentliga samrådet att de stödde det rekommenderade alternativet att ge nationella behöriga myndigheter befogenhet att tillåta upphandling av förvaringstjänster över gränserna. Majoriteten av de svarande stödde inte införandet av förvaringsinstitutspasset med hänvisning till risken för en koncentration av förvaringsinstitutsmarknaden, lägre investerarskydd och tillsynsutmaningar. Kommissionen föreslår därför en åtgärd för fri tillgång till förvaringsinstitut över gränsen där det behövs fram till dess att en positiv tillsynsutveckling observeras på detta område.

De flesta berörda parter föredrog en stegvis strategi för eventuella ändringar av kraven på tillsynsrapportering för AIF-förvaltare och fondföretag. Denna strategi antas i förslaget genom att det föreskrivs en djupgående genomförbarhetsstudie tillsynsmyndigheterna, som omfattar en undersökning av potentiella synergieffekter mellan de befintliga kraven på tillsynsrapportering enligt olika EU-lagar.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Vid översynen av direktivet om AIF-förvaltare utgick kommissionen från det omfattande förberedande arbetet från en extern uppdragstagare som genomförde en allmän undersökning och utarbetade en evidensbaserad studie om ändamålsenligheten med direktivet om AIF-förvaltare²¹. Kommissionen tog också hänsyn till lärdomarna från en virtuell konferens om översynen av direktivet om AIF-förvaltare som anordnades den 25 november 2020, med deltagande av en ledamot av Europaparlamentet, nationella tillsynsmyndigheter, ESRB, Esma, företrädare för branschen och investerarintressen. Dessutom förlitade sig kommissionen på uppgifter från Morningstar och på uppgifter som lagts fram i rapporter från Esma, rådet för finansiell stabilitet (FSB) och Internationella organisationen för

²¹ *Report on the Operation of the Alternative Investment Fund Managers Directive (AIFMD) – Directive 2011/61/EU, (KPMG-rapport, december 2018).*

värdepapperstillsyn (Iosco) i tillägg till offentligt tillgängliga rapporter, studier, undersökningar, ståndpunkter och andra relevanta dokument som utarbetats av privata och offentliga aktörer. Kommissionen övervägde synpunkter från workshoppar, bilaterala möten och samråd med medlemsstater och berörda parter inom branschen, inbegripet kapitalförvaltare, produkttillverkare, företrädare för icke-professionella investerare och investeringsfonder som är verksamma inom alternativa investeringar. Slutligen granskades akademisk litteratur, särskilt litteratur om direktivets effekter på marknader, finansiell stabilitet och investerarskydd.

• **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning genomfördes inför utarbetandet av detta lagstiftningsinitiativ.

Den 16 juli 2021 avgav nämnden för lagstiftningskontroll ett positivt yttrande om den konsekvensbedömning som lämnats in för översynen av direktivet om AIF-förvaltare och begärde ytterligare förtydliganden.

Synpunkter i yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll	Åtgärder som vidtagits för att ta hänsyn till kommentarerna i konsekvensbedömningen
Rapporten bör ge tydligare förklaringar av problemens omfattning och särdrag, särskilt när det gäller låneutgivande fonder och begränsad tillgång till förvaringstjänster.	GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen har lagt till mer detaljerade förklaringar till problemen. Förklaringarna gäller särskilt följande: - De potentiella systemriskerna som tillväxten i låneutgivningssegmentet på AIF-marknaden medför, de frågor som rör utvecklingen av fragmenterade nationella system för låneutgivning i unionen. - Situationen på de marknader som lider av ett begränsat utbud av förvaringstjänster och behovet av ett ingripande på unionsnivå.
I rapporten undersöks inte alla tillgängliga alternativ tillräckligt på ett enhetligt sätt, särskilt inte när det gäller harmoniseringen av kraven på låneutgivande fonder.	GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen förklarade mer i detalj den grund på vilken det alternativ som föredras och dess särskilda komponenter valdes ut och motiveringen bakom de förkastade alternativen samt de huvudsakliga skillnaderna mellan alla alternativ.
I konsekvensanalysen bör man diskutera de respektive effekterna av harmoniserings- och riskminskningsåtgärder samt klargöra inverkan på finansieringskostnaderna för små och medelstora företag.	GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen lade till förklaringar om harmoniseringens effekter, t.ex. när det gäller låneutgivning. Det redogjorde också för initiativets potentiella effekter på marknaden och för små och medelstora företags tillgång till finansiering/finansieringskostnader.
Rapporten bör vidareutveckla de områden som har förenklingspotential och, där så är möjligt, tillhandahålla kvantifiering/data.	GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen tillhandahöll anekdotiska bevis och, i förekommande fall, ytterligare uppgifter, t.ex. när det gäller besparingar för förvaringsinstitut och för användare av förvaringstjänster på de mindre marknaderna. Där uppgifter saknades lade GD Finansiell stabilitet,

	finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen till fler övervakningsmått för att säkerställa att ytterligare uppgifter blir tillgängliga, t.ex. i samband med rapportering.
--	---

Man övervägde om man skulle föreslå färre åtgärder för AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande fonder och låta resten skötas nationellt. Olika nationella strategier för lånefonder skulle dock innebära en risk för att målet att stödja denna sektors säkra och hållbara utveckling inte uppnås. I det bibehållna alternativet föreslogs därför ett minimiantal skyddsåtgärder för fondverksamheten och riskprofilerna.

Det bibehållna alternativet kommer att gynna små och medelstora företag, särskilt harmoniseringen av kraven för AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande AIF-fonder. Utöver att stödja ökad effektivitet i förvaltningen av sådana AIF-fonder syftar den bibehållna möjligheten till att göra det möjligt för AIF-fonder att utöka krediten till företag över gränserna. I vissa medlemsstater får AIF-fonder inte ge lån, eller så förbehålls denna rätt för lokalt etablerade fonder. Denna översyn skulle ytterligare integrera marknaden för låneutgivande fonder och skapa fler affärsmöjligheter för dessa fonder. Detta skulle därmed skapa alternativa finansieringskällor för små och medelstora företag, särskilt om de inte kan säkra krediter från bankerna.

När det gäller delegering övervägdes det att ge Esma fler befogenheter för att säkerställa en mer enhetlig tillämpning av de relevanta bestämmelserna om AIF-förvaltare och fondföretag i unionen. I detta skede ansågs dock detta alternativ strida mot subsidiaritetsprincipen. Det konstaterades att Esma bör få mer information om delegeringsarrangemang i de fall då risk- eller portföljhantering delegeras utanför unionen och bör använda redan tillgängliga befogenheter, såsom inbördes utvärderingar. Det bibehållna alternativet skulle syfta till att säkerställa en enhetlig nivå på investerarskyddet i hela unionen.

En revidering av kraven på tillsynsrapportering i förordningen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utan att söka synergieffekter med andra befintliga tillsynsregler övervägdes. Varje ändring av skyldigheterna i tillsynsrapporteringen kommer att medföra betydande efterlevnadskostnader. Därför ansågs det mer praktiskt att föreslå lagändringar när det finns större klarhet om vad som behövs för att närma sig ett gemensamt dataområde inom finanssektorn. Förslaget bidrar till detta mål genom att involvera de europeiska tillsynsmyndigheterna (ESA-myndigheterna) och Europeiska centralbanken (ECB) i en studie om möjligheten att slå samman de dubbla rapporteringskraven och utöka uppgiftstäckningen för att möjliggöra en bättre övervakning av marknaderna. När tillsynsrapporteringen förbättras skulle detta ha en positiv inverkan på övervakningen och hanteringen av riskerna för den finansiella stabiliteten.

För hantering av likviditetsrisker övervägdes också olika nivåer av ingripanden för att säkerställa finansiell stabilitet. Det valda alternativet är det minst normativa. Fondförvaltare av öppna fonder skulle tillfälligt kunna avbryta återköp eller inlösen av AIF-fondens eller fondföretagets andelar eller aktier. De skulle också vara skyldiga att välja minst ett annat verktyg för likviditetshantering, utan att det föreskrivs vilket verktyg som ska väljas, vilket innebär att fondförvaltarna själva får fatta det slutliga beslutet om vilket verktyg de skulle kunna aktivera om omständigheterna så kräver. Denna åtgärd skulle stödja det finansiella systemets stabilitet.

Införandet av ett förvaringsinstitutspass övervägdes som ett alternativ. Detta alternativ ansågs dock inte genomförbart med tanke på avsaknaden av EU-harmonisering av värdepappers- och insolvenslagar. I det bibehållna alternativet föreslås därför att gränsöverskridande tillgång till förvaringstjänster ska tillåtas vid behov, till dess att ytterligare harmonisering på unionsnivå blir möjlig. Det bibehållna alternativet skulle leda till en effektivare EU-marknad för AIF-fonder.

Slutligen övervägdes huruvida förvaringsinstitut som delegerar depåförvaring av tillgångar i AIF-fonder eller fondföretag till värdepapperscentraler borde utföra due diligence-granskningar. Det beslutades att detta skulle vara överdrivet, eftersom auktoriserade värdepapperscentraler redan omfattas av strikta sektorsspecifika krav och tillsyn. Förslaget inriktas därför på att inkludera värdepapperscentralerna i depåförvaringskedjan utan att införa onödiga krav på due diligence för förvaringsinstitut.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Det övergripande tillvägagångssättet i översynen av direktivet om AIF-förvaltare är att föreslå åtgärder som är absolut nödvändiga för den finansiella stabiliteten, marknadsintegrationen eller investerarskyddet, och ta itu med frågor där det finns tydliga problem för berörda parter.

Den föreslagna ändring som gör det möjligt att köpa förvaringstjänster över gränserna förväntas leda till besparingar för både förvaringsinstitut och användare av förvaringsinstitut, inklusive mindre AIF-förvaltare. Engångsavgifterna för nya licenser och de årliga licensavgifterna för förvaringsinstitut varierar mellan 6 000 euro och 9 200 euro respektive mellan 4 400 euro och 9 400 euro beroende på medlemsstat. Den ökade konkurrensen mellan leverantörer av förvaringstjänster kommer sannolikt att utöva ett nedåtriktat tryck på tjänstepriset.

Den planerade metoden för tillsynsuppgifter kommer att förenkla och effektivisera de nuvarande rapporteringsskyldigheterna. Den kommer att innebära besparingar på längre sikt eftersom den syftar till att minska antalet offentliga myndigheter till vilka en AIF-förvaltare rapporterar överlappande uppgifter. Strategin säkerställer också att engångskostnader till följd av ändringarna minimeras i så stor utsträckning som möjligt, genom att sörja för en ordentlig förhandsplanering och en helhetssyn på tillsynsrapportering i olika delar av EU-lagstiftningen, med beaktande av utvecklingen i den digitala miljön.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget främjar de rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). Huvudsyftet med detta initiativ är att underlätta rätten att tillhandahålla tjänster i alla medlemsstater, som föreskrivs i artikel 15.2 i stadgan, samt att säkra att ingen diskrimineras (även indirekt) på grund av nationalitet (ytterligare genomförande av artikel 21.2 i stadgan).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget har inga budgetkonsekvenser för kommissionen.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Detta direktiv kommer att utvärderas fem år efter dagen för dess införlivande. Kommissionen kommer att förlita sig på i) återkoppling från det offentliga samrådet, ii) diskussioner med Esma och tillsynsmyndigheterna, och iii) tillsynsrapporteringen.

Kommissionen kommer fortlöpande att säkerställa att bestämmelserna följs och efterlevs. Esma kommer att övervaka tillämpningen av delegeringskraven på grundval av sitt nya mandat att varje år genomföra riktade inbördes utvärderingar på detta område och utarbeta rapporter om analysen av delegeringsmeddelanden.

Esma kommer också att samla in uppgifter som kommer att vara användbara för att övervaka utvecklingen på marknaderna för låneutgivning och förvaringsinstitut. Esma kommer att fortsätta att samla in och analysera uppgifter om användningen av verktyg för likviditetshantering.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Ändringar av direktiv 2011/61/EU

Artikel 4 ska kompletteras med definitionen av en *värdepapperscentral* i enlighet med förordning (EU) 909/2014²².

Artikel 6.4 ska ändras för att utvidga förteckningen över sidotjänster som AIF-förvaltare kan tillhandahålla utöver förvaltningen av kollektiva investeringar. Detta skulle omfatta verksamhet som är tillåten enligt annan unionslagstiftning, såsom administration av referensvärden eller kreditförvaltning.

Artikel 6.6 ska ändras för att uppdatera hänvisningarna till de bestämmelser i direktiv 2014/65/EU²³ som gäller för AIF-förvaltare som tillhandahåller sidotjänster.

Artikel 7.2 ska ändras för att klargöra att AIF-förvaltare bör ha lämpliga tekniska och personella resurser planerade när de ansöker om auktorisation som AIF-förvaltare. Vid ansökan om tillstånd måste därför de mänskliga och tekniska resurser som kommer att användas för att utföra dess uppgifter och för att övervaka den som fonden har delegerat uppgifter till beskrivas i detalj.

Artikel 7.5 ska kompletteras för att säkerställa att den information som saknas samlas in på EU-nivå för att kartlägga delegeringspraxis. Därför föreslås att Esma bör få underrättelser om delegeringsarrangemang där mer risk- eller portföljförvaltning delegeras till enheter i tredjeländer än vad som behålls.

Artikel 7.8 ska införas för att säkerställa att Esma får konsekvent information om delegeringsarrangemangen. Därför föreslås att Esma ges befogenhet att utarbeta tekniska

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014).

tillsynsstandarder där det föreskrivs innehåll, formulär och förfaranden för överföring av delegeringsmeddelanden. För att underlätta välgrundade politiska beslut på detta område ska Esma lägga fram regelbundna rapporter för EU:s medlagstiftare och kommissionen (artikel 7.9) om marknadspraxis för delegering, efterlevnad av de krav som gäller för delegering enligt direktiv 2011/61/EU och tillsynskonvergens på detta område.

Artikel 8.1 c ska ändras så att det föreskrivs att en AIF-förvaltare ska anställa minst två personer på heltid eller anlita två personer, som inte är anställda av AIF-förvaltaren, men som har åtagit sig att leda denna AIF-förvaltares verksamhet på heltid och som skulle ha sin hemvist i unionen, för att på så sätt säkerställa en lägsta, stabil substans hos AIF-förvaltaren.

Artikel 15.3 d ska införas för att kräva att AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som beviljar lån inför effektiva riktlinjer, förfaranden och processer för beviljande av lån. Därvid måste de bedöma kreditrisken och administrera och övervaka sina kreditportföljer, som bör ses över regelbundet.

Artikel 15.4a, 15.4b och 15.4c ska införas för att minska risken för det finansiella systemet genom att begränsa utlåningen till en enda låntagare, när denna låntagare är ett finansinstitut.

Artikel 15.4d ska införas för att undvika potentiella intressekonflikter genom att förbjuda en AIF-fond att låna ut till sin AIF-förvaltare eller sin personal, sitt förvaringsinstitut eller den som fonden har delegerat uppgifter till.

Artikel 15.4e ska införas för att undvika moraliska risksituationer där lånen ges ut för att omedelbart avyttras på andrahandsmarknaden. För detta föreslås att AIF-fonder måste behålla ett ekonomiskt intresse på 5 % av det nominella värdet av de lån de har beviljat och sålt.

Artikel 16.2a ska införas för att undvika löptidsobalanser som kan skapa finansiella risker. Det föreslås därför att AIF-fonder ska anta en sluten struktur när de ger ut lån i betydande utsträckning (60 %).

För att effektivt hantera mikro- och makrotillsynsrisker kompletteras artikel 16 med punkterna 2b och 2c för att AIF-förvaltare som förvaltar öppna AIF-fonder ska kunna få tillgång till de verktyg som krävs för hantering av likviditetsrisker i undantagsfall. Utöver möjligheten att skjuta upp inlösen föreslås att sådana AIF-förvaltare måste välja minst ett annat verktyg för likviditetshantering från bilaga V, som harmoniserar den minimiförteckning som bör finnas tillgänglig i hela unionen. Enligt artikel 16.2e ska medlemsstaterna säkerställa att så är fallet i deras jurisdiktioner. Punkt 2d läggs till, med krav på att AIF-förvaltare underrättar de behöriga myndigheterna om aktivering eller avaktivering av ett verktyg för likviditetshantering.

Artikel 16.2g och 16.2h syftar till att säkerställa en enhetlig tillämpning av punkterna 2b och 2c i samma artikel. Esma får därför i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att tillhandahålla definitioner och specificera egenskaperna hos de verktyg för likviditetshantering som anges i bilagan och att utarbeta tekniska standarder för tillsyn av AIF-förvaltarens val och användning av lämpliga verktyg för likviditetshantering.

Artikel 46.2 j ska ändras och de behöriga myndigheterna bemyndigas att kräva att en AIF-förvaltare aktiverar eller avaktiverar ett relevant verktyg för likviditetshantering. Denna befogenhet utvidgas till att även omfatta icke EU-baserade AIF-förvaltare genom tillägg av artikel 47.4 d. Enligt förslaget till artikel 50.5a–50.5g ska behöriga myndigheter underrätta andra relevanta myndigheter, Esma och ESRB innan de kräver aktivering eller avaktivering av ett verktyg för likviditetshantering. I de föreslagna punkterna fastställs också principerna för samarbete i sådana fall. Förslaget till artikel 50.7 skulle ge Esma befogenhet att utarbeta

tekniska standarder för tillsyn som anger när de behöriga myndigheternas ingripande skulle vara berättigat.

Artikel 20.1 ska ändras för att klargöra att delegeringsarrangemangen gäller för alla funktioner som förtecknas i bilaga I och för de stödtjänster som är tillåtna enligt artikel 6.4. På motsvarande sätt införs en ordalydelse som hänvisar till tjänster och inte enbart funktioner i artikel 20.1 f och artikel 20.3, 20.4 och 20.6.

Sista stycket i artikel 21.11 ska ändras för att föra in värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan för att på så sätt utjämna spelreglerna för förvaringsinstitut och säkerställa att förvaringsinstituten har tillgång till den information som behövs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter. Det föreslås att förvaringsinstitut befrias från kravet på due diligence-granskning på förhand om förvaringsinstitutet är en värdepapperscentral, eftersom det har kontrollerats tillräckligt när det ansöker om auktorisation som sådan.

För att säkerställa bättre tillsyn ska artikel 21.16 ändras så att förvaringsinstitut samarbetar inte bara med sina behöriga myndigheter utan också med de behöriga myndigheterna för den AIF-fond som har utsett det som förvaringsinstitut och med de behöriga myndigheterna för den AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonden.

Artikel 23.1 och 23.4 ska kompletteras för att förbättra insynen i AIF-förvaltares verksamhet för investerare med ytterligare information som AIF-förvaltaren måste lämna, nämligen villkor för användning av verktyg för likviditetshantering och avgifter som AIF-förvaltaren eller dess dotterbolag kommer att betala och periodisk rapportering om alla direkta och indirekta avgifter som direkt eller indirekt har tagits ut eller fördelats till AIF-fonden eller någon av dess investeringar. AIF-förvaltare är också skyldiga att till investerare rapportera portföljsammansättningen av utgivna lån.

Artikel 24.1 ska ändras och artikel 24.2 d ska utgå för att på så sätt stryka begränsningarna i punkt 1 för de uppgifter som behöriga myndigheter bör kunna få från AIF-förvaltare om deras förvaltade AIF-fonder. Enligt förslaget ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och förslag till tekniska standarder för genomförande för att ersätta den nuvarande mall för tillsynsrapportering som fastställs i bilaga IV till direktivet om AIF-förvaltare som kompletterar förordningen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Artikel 38a ska införas, där Esma åläggs att regelbundet genomföra en inbördes utvärdering av tillsynspraxis vid tillämpning av regler om delegering, med särskild inriktning på att förhindra att det skapas brevlådeföretag. En ny artikel 69b skulle kräva att kommissionen ser över den delegeringsordning som fastställs i direktiv 2011/61/EU och dess genomförandeåtgärder i syfte att föreslå nödvändiga ändringar för att förhindra att brevlådeföretag bildas. Möjligheten att införa förvaringsinstitutspasset och tillämpningen av reglerna för AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande AIF-fonder bör också utvärderas.

Tillsynssamarbetet stärks genom att punkt 5a till 5g införs i artikel 50. Den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat utövar sina tillsynsbefogenheter och anger skälen till sin begäran och underrättar Esma och ESRB, om det finns risker för den finansiella stabiliteten. Ändringar av artikel 50.5 minskar bevisbördan för de behöriga myndigheterna genom att de mottagande myndigheterna uppmanas att vidta lämpliga åtgärder. Esma ges dessutom befogenhet att begära att en behörig myndighet inför dess ständiga kommitté lägger fram ett ärende som kan ha gränsöverskridande konsekvenser eller inverkan på den finansiella stabiliteten eller investerarskyddet. I artikel 50.7 föreskrivs dessutom att Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger i vilka situationer de behöriga myndigheterna får utöva befogenheterna med avseende på verktyg för likviditetshantering.

Det föreslås att artikel 61.5 ändras så att de behöriga myndigheterna kan tillåta att förvaringstjänster upphandlas i andra medlemsstater till dess att åtgärderna har vidtagits efter en översyn av behovet av att införa ett förvaringsinstitutspass.

Det föreslås att bilaga I ändras genom att punkt 3 läggs till för att erkänna utlåning som en legitim verksamhet för AIF-förvaltare. Detta innebär att AIF-fonder skulle kunna bevilja lån, även gränsöverskridande sådana, var som helst i unionen. Punkt 4 ska läggas till i bilaga I för att legitimera AIF-förvaltares förvaltning av specialföretag för värdepapperisering.

Ändringar föreslås i artiklarna 21.6 c, 35.2 b, 36.1 c, 37.7 e, 40.2 b och 42.1 c för att uppdatera kraven för enheter i tredjeland som inte ska vara etablerade i de jurisdiktioner som identifierats som högriskländer enligt den senaste europeiska lagstiftningen mot penningtvätt.

Artiklarna 36.1 och 42.1 kompletteras med respektive led d och d där det föreskrivs att icke EU-baserade AIF-fonder eller icke EU-baserade AIF-förvaltare som omfattas av nationella bestämmelser och som är verksamma i enskilda medlemsstater bör uppfylla kravet att inte vara belägna i ett tredjeland som anses vara icke samarbetsvilligt i skattefrågor.

Ändringar föreslås av artiklarna 21.6 d, 35.2 c, 37.7 f och 40.2 c för att uppdatera kraven för enheter i tredjeland som endast har tillgång till den inre marknaden om de är etablerade i tredjeländer som inte är upptagna i EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner för skatteändamål.

Artikel 47.3 ska ändras så att Esma får möjlighet att lämna ut de marknadsuppgifter den har tillgång till i sammanställt eller sammanfattad form, vilket därmed minskar konfidentialitetskravet.

En översynsklausul ska införas – artikel 69b – som ger kommissionen i uppdrag att inleda en översyn av bestämmelserna om delegering, förvaringstjänster och användningen av verktyg för likviditetshantering. Den ger också Esma i uppdrag att utfärda en rapport som syftar till att effektivisera kraven på tillsynsrapportering för AIF-förvaltare och ta den som grund för utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsynsrapportering enligt artikel 24 i direktivet om AIF-förvaltare.

Ändringar av direktiv 2009/65/EG

Det föreslås att det i artikel 2.1 ska införas en definition av *värdepapperscentral* i enlighet med förordning (EU) 909/2014.

I artikel 22a ska fjärde punkten ändras för att betrakta värdepapperscentraler som enheter som förvaringsinstitutet har delegerat uppgifter till om de tillhandahåller konkurrerande förvaringstjänster. Detta jämnar ut spelreglerna bland förvaringsinstitutet och säkerställer att förvaringsinstitutet har tillgång till den information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 7.1 b ändras för att föreskriva att ett förvaltningsbolag för ett fondföretag ska anställa minst två personer på heltid eller anlita två personer som inte är anställda av fondföretagets förvaltningsbolag, men som har åtagit sig att leda verksamheten i detta förvaltningsbolag på heltid och som skulle ha sin hemvist i unionen, för att på så sätt säkerställa en lägsta, stabil substans i förvaltningsbolaget för fondföretaget.

Det föreslås att artikel 7.1 c och e ändras för att klargöra att förvaltningsbolagen bör ha lämpliga tekniska resurser och personalresurser att använda vid ansökan om auktorisation. När förvaltningsbolaget ansöker om auktorisation måste det därför i detalj beskriva de mänskliga och tekniska resurser som det kommer att använda för att utföra sina uppgifter och för att övervaka den som det har delegerat uppgifter till.

I artikel 13.1 klargörs att delegeringsarrangemangen är tillämpliga på alla funktioner som förtecknas i bilaga II och på de sidotjänster som är tillåtna enligt artikel 6.3. På motsvarande sätt införs en ordalydelse som hänvisar till tjänster och inte enbart funktioner i artikel 13.1 b, g, h och i.

För att bättre anpassa direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG till de rättsliga ramarna för delegering och för att tillsynsmyndigheterna ska kunna se över skälen till delegeringen föreslås att fondföretagen ska motivera hela sin delegeringsstruktur av objektiva skäl genom att led j införs i artikel 13.1.

Artikel 13 kompletteras med punkt 3 för att säkerställa att den information som saknas samlas in och analyseras på EU-nivå för att kartlägga delegeringspraxis. Därför föreslås att Esma ska underrättas om delegeringsarrangemang där mer risk- eller portföljförvaltning än vad som behålls delegeras till enheter i tredjeländer.

För att underlätta väl underbyggda politiska beslut på detta område föreslås att Esma enligt den nya artikeln 13.5 ska lägga fram regelbundna rapporter för EU:s medlagstiftare och Europeiska kommissionen om marknadspraxis för delegering och efterlevnad av de krav som gäller för delegering enligt direktiv 2009/65/EG.

Artikel 13.3 ska införas för att säkerställa att Esma får konsekvent information om delegeringsarrangemangen. Därför föreslås att Esma ges befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn där det föreskrivs innehåll, formulär och förfaranden för överföring av delegeringsmeddelanden.

Genom en ny artikel 13.6 ges kommissionen befogenhet att anta en delegerad akt som närmare specificerar villkoren för delegering och villkoren för att fondföretagets förvaltningsbolag ska anses vara ett brevlådeföretag och därför inte längre betraktas som fondföretagets förvaltare, så att reglerna i direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG på detta område anpassas.

Det föreslås att artikel 18a.1 och 18a.2 läggs till så att fondföretagens förvaltningsbolag, utöver att kunna skjuta upp inlösen, måste välja minst ett annat verktyg för likviditetshantering från bilaga IIA, som harmoniserar den minimiförteckning som bör finnas tillgänglig överallt i EU. Enligt den nya artikel 18a ska medlemsstaterna säkerställa att så är fallet i deras jurisdiktioner. Bilaga IIA föreslås tillsammans med minimiförteckningen över sådana verktyg. För att säkerställa god information för investerare föreslås det att man i bilaga I modul A punkt 1.13 klargör förfarandena och villkoren för återköp eller inlösen av andelar, och att man klargör under vilka omständigheter återköp eller inlösen får uppskjutas eller andra verktyg för likviditetshantering får aktiveras eller avaktiveras.

Syftet med artikel 18a.3–18a.5 är att säkerställa en enhetlig tillämpning av de föregående bestämmelserna. Esma ges därför i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att tillhandahålla definitioner och specificera egenskaperna hos de verktyg för likviditetshantering som anges i bilagan.

En ny artikel 20a föreslås för att införa ett krav på regelbunden tillsynsrapportering för förvaltningsbolag över de marknader och instrument där de handlar för fondföretagens räkning.

En ny artikel 20b föreslås för att ge Esma i uppdrag att i samarbete med andra europeiska tillsynsmyndigheter och ECB utarbeta en genomförbarhetsrapport om hur effektiv tillsynsrapporteringen är. Rapporten skulle bidra till den potentiella utformningen av en mall för tillsynsrapportering för fondföretagens förvaltningsbolag, och Esma åläggs att utarbeta

tekniska tillsynsstandarder och förslag till tekniska standarder för genomförande på grundval av sina slutsatser.

Artikel 22a.2 ändras för att befria förvaringsinstitut från kravet på due diligence-granskning på förhand om förvaringsinstitutet är en värdepapperscentral, eftersom det har kontrollerats tillräckligt när det ansöker om auktorisation som sådan.

För att effektivt ta itu med mikrotillsynsrisker och makrotillsynsrisker föreslås en ändring av artikel 84.3 för att kräva att fondföretagens förvaltningsbolag underrättar de behöriga myndigheterna om att de aktiverar eller avaktiverar ett verktyg för likviditetshantering. Ändringen av artikel 84.2 b ger de behöriga myndigheterna befogenhet att ingripa och kräva att fondföretagens förvaltningsbolag aktiverar eller avaktiverar ett relevant verktyg för likviditetshantering. Enligt de föreslagna punkterna 3a–3e i artikel 84 krävs att de behöriga myndigheterna underrättar andra relevanta myndigheter, Esma och ESRB innan de kräver aktivering eller avaktivering av ett verktyg för likviditetshantering och att de fastställer principerna för samarbete i sådana fall. Enligt förslaget till punkt 3f i artikel 84 skulle Esma ges befogenhet att utarbeta tekniska standarder för tillsyn där det anges när de behöriga myndigheternas ingripande skulle vara berättigat.

Enligt förslaget till artikel 84.5 ska Esma ges befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fondföretag ska kunna välja ut och använda lämpliga verktyg för likviditetshantering.

Artikel 98 kompletteras med punkterna 3 och 4 för att stärka tillsynssamarbetet. Den behöriga myndigheten i fondföretagets värdmedlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat utövar sina tillsynsbefogenheter med angivande av skälen till sin begäran och underrättelse till Esma och ESRB om det finns risker för den finansiella stabiliteten. Esma ges dessutom befogenhet att begära att en behörig myndighet lägger fram ett ärende för Esma, om det kan ha gränsöverskridande konsekvenser eller inverkan på den finansiella stabiliteten eller investerarskyddet.

En ny artikel 101a föreslås för att kräva att Esma regelbundet genomför en inbördes utvärdering av tillsynspraxis vid tillämpningen av regler om delegering, med särskild inriktning på att förhindra att brevlådeföretag skapas. Enligt en ny artikel 110a skulle det krävas att kommissionen ser över den delegeringsordning som fastställs i detta direktiv och dess genomförandeåtgärder i syfte att föreslå nödvändiga ändringar för att förhindra att det bildas brevlådeföretag.

Artiklar om införlivande och ikraftträdande

I artikel 3 i förslaget anges att medlemsstaterna har 24 månader på sig efter ikraftträdandet av ändringsdirektivet för att anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa det direktivet. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om införlivandeåtgärder.

Det föreslås att ändringsdirektivet träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG vad gäller delegeringsarrangemang, hantering av likviditetsrisker, tillsynsrapportering, tillhandahållande av förvarings- och depåförvaringstjänster samt låneutgivning från alternativa investeringsfonder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁴,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 69 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU²⁵ har kommissionen sett över tillämpningen och tillämpningsområdet för det direktivet och kommit fram till att målen att integrera unionsmarknaden för alternativa investeringsfonder (*AIF-fonder*), säkerställa en hög nivå på investerarskyddet och skydda den finansiella stabiliteten till största delen har uppfyllts. I den översynen konstaterade kommissionen dock också att det finns ett behov av att harmonisera reglerna för förvaltare av alternativa investeringsfonder (*AIF-förvaltare*) som förvaltare låneutgivande AIF-fonder för att förtydliga de standarder som är tillämpliga på AIF-förvaltare som delegerar sina uppgifter till tredje part, säkerställa likabehandling av förvaringsinstitut, förbättra gränsöverskridande tillgång till förvaringstjänster, optimera insamlingen av tillsynsuppgifter och underlätta användningen av verktyg för likviditetshantering i hela unionen. Därför är ändringar nödvändiga för att åtgärda dessa luckor i lagstiftningen för att förbättra tillämpningen av direktiv 2011/61/EU.
- (2) Ett stabilt delegeringssystem, likabehandling av förvaringsinstitut, enhetlighet i tillsynsrapporteringen och ett harmoniserat tillvägagångssätt för användningen av verktyg för likviditetshantering är lika nödvändigt för förvaltningen av företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (*fondföretag*). Det är därför lämpligt

²⁴ EUT C , , s. .

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

att även ändra Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG²⁶, som innehåller bestämmelser om auktorisation för och drift av fondföretag, när det gäller delegering, förvaring av tillgångar, tillsynsrapportering och hantering av likviditetsrisker.

- (3) För att öka effektiviteten i AIF-förvaltares verksamhet bör förteckningen över auktoriserade sidotjänster i artikel 6.4 i direktiv 2011/61/EU utvidgas till att omfatta administration av referensvärden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011²⁷ och kreditförvaltning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2021/.../EU²⁸.
- (4) För att säkerställa rättslig säkerhet bör det klargöras att AIF-förvaltare som tillhandahåller sidotjänster som omfattar finansiella instrument omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU²⁹. När det gäller andra tillgångar som inte är finansiella instrument bör AIF-förvaltare vara skyldiga att uppfylla kraven i direktiv 2011/61/EU.
- (5) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av kraven i artiklarna 7 och 8 i direktiv 2011/61/EU på AIF-förvaltares nödvändiga personalresurser bör det klargöras att AIF-förvaltare vid tidpunkten för ansökan om auktorisation bör förse de behöriga myndigheterna med information om de mänskliga och tekniska resurser som AIF-förvaltaren kommer att använda för att utföra sina uppgifter och, i tillämpliga fall, för att övervaka dem som förvaltaren har delegerat uppgifter till. Minst två högre chefer bör vara anställda eller leda AIF-förvaltarens verksamhet på heltid och ha sin hemvist i unionen.
- (6) För att utveckla en tillförlitlig översikt över delegeringsverksamheten i unionen enligt artikel 20 i direktiv 2011/61/EU och för att ge underlag för framtida politiska beslut eller tillsynsåtgärder bör de behöriga myndigheterna underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) om en AIF-förvaltare delegerar mer portföljförvaltning eller riskhanteringsfunktioner för AIF-fonden än den förvaltar till enheter i tredjeländer.
- (7) För att säkerställa en konsekvent harmonisering av förfarandet för underrättelser på delegeringsområdet bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010³⁰ för att närmare fastställa innehåll, formulär och förfaranden i syfte att standardisera förfarandet för underrättelser om AIF-förvaltares delegeringsarrangemang. Underrättelseformuläret

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

²⁸ EUT C , , s. .

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

bör innehålla datafält för att ange de verksamheter som ingår i risk- och portföljförvaltningsfunktionerna, i syfte att avgöra om en AIF-förvaltare har delegerat mer av dessa funktioner än den har behållit. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör antas på grundval av ett utkast som har utarbetats av Esma.

- (8) För att förbättra den enhetliga tillämpningen av direktiv 2011/61/EU bör det klargöras att delegeringsreglerna i artikel 20 är tillämpliga på alla funktioner som förtecknas i bilaga I till det direktivet och på de sidotjänster som avses i artikel 6.4 i det direktivet.
- (9) Gemensamma regler bör också fastställas för att upprätta en effektiv inre marknad för låneutgivande AIF-fonder, för att säkerställa en enhetlig nivå på investerarskyddet i unionen, göra det möjligt för AIF-fonder att utveckla sin verksamhet genom låneutgivning i alla unionens medlemsstater och underlätta EU-företagens tillgång till finansiering, vilket är ett av kapitalmarknadsunionens viktigaste mål³¹. Med tanke på den snabbt växande privata kreditmarknaden är det dock nödvändigt att ta itu med de potentiella mikrorisker och makrotillsynsrisker som låneutgivande AIF-fonder kan utgöra och sprida till det bredare finansiella systemet. De regler som är tillämpliga på AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande fonder bör harmoniseras för att förbättra riskhanteringen på finansmarknaden och öka insynen för investerare.
- (10) För att stödja den professionella förvaltningen av AIF-fonder och minska riskerna för den finansiella stabiliteten bör AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som bedriver utlåningsverksamhet, inbegripet köp av lån på andrahandsmarknaden, ha effektiva riktlinjer, förfaranden och processer för att bevilja lån, bedöma kreditrisker och administrera och övervaka sin kreditportfölj, som bör ses över regelbundet.
- (11) För att begränsa risken för sammankoppling mellan låneutgivande AIF-fonder och andra finansmarknadsaktörer bör AIF-förvaltare av dessa AIF-fonder, om en låntagare är ett finansinstitut, åläggas att diversifiera sin risk och tillämpa särskilda gränser för sin exponering.
- (12) För att begränsa intressekonflikter bör AIF-förvaltare och deras personal inte ta emot lån från de AIF-fonder som de förvaltar. På samma sätt bör AIF-fondens förvaringsinstitut och dess personal eller den som AIF-förvaltaren har delegerat uppgifter till och dess personal förbjudas att ta emot lån från de associerade AIF-fonderna.
- (13) I direktiv 2011/61/EU bör AIF-fondernas rätt att ge ut lån och handla med dessa lån på andrahandsmarknaden bekräftas. För att undvika moraliska risker och upprätthålla den allmänna kreditkvaliteten för lån som ges ut av AIF-fonder bör sådana lån omfattas av krav på bibehållande av risk för att undvika situationer där lån ges ut enbart i syfte att sälja dem.
- (14) Långfristiga illikvida lån som innehas av AIF-fonden kan skapa likviditetsobalanser om AIF-fonderna tillåter investerare att ofta lösa in sina andelar eller aktier i fonder. Det är därför nödvändigt att minska riskerna i samband med löptidsomvandlingen genom att införa en sluten struktur för låneutgivande AIF-fonder eftersom slutna fonder inte skulle vara sårbara för inlösenkrav och skulle kunna inneha utgivna lån till förfallodagen.

³¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan* (COM(2020) 590 final).

- (15) Det bör klargöras att om en AIF-förvaltare omfattas av kraven i direktiv 2011/61/EU i fråga om sin förvaltade AIF-fonds utlåningsverksamhet och av kraven i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 345/2013³², (EU) nr 346/2013³³ och (EU) nr 2015/760³⁴, bör de särskilda produktregler som fastställs i artikel 3 i förordning (EU) nr 345/2013, artikel 3 i förordning (EU) nr 346/2013 och kapitel II i förordning (EU) 2015/760 ha företräde framför de mer allmänna regler som fastställs i direktiv 2011/61/EU.
- (16) För att stödja tillsynsmyndigheternas marknadsövervakning skulle informationsinsamlingen och informationsutbytet genom tillsynsrapportering kunna förbättras. Dubbla rapporteringskrav enligt unionslagstiftning och nationell lagstiftning, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014³⁵, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834³⁶, Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012³⁷ och Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1073/2013³⁸, skulle kunna undanröjas för att förbättra effektiviteten och minska de administrativa bördorna för AIF-förvaltare. De europeiska tillsynsmyndigheterna (*ESA-myndigheterna*) och Europeiska centralbanken (ECB) bör, vid behov med stöd av nationella behöriga myndigheter, bedöma de olika tillsynsmyndigheternas behov av uppgifter så att ändringarna av mallen för tillsynsrapportering för AIF-förvaltare blir ändamålsenliga.
- (17) Som förberedelse för framtida ändringar av tillsynsrapporteringsskyldigheterna bör omfattningen av de uppgifter som kan krävas från AIF-förvaltare utvidgas genom att begränsningarna, som är inriktade på större transaktioner och exponeringar eller motparter, tas bort. Om Esma fastställer att det är motiverat att regelbundet lämna fullständiga upplysningar om portföljer till tillsynsmyndigheter bör bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU anpassas till den nödvändiga utvidgningen av rapporteringens omfattning.
- (18) För att säkerställa en konsekvent harmonisering av tillsynsrapporteringsskyldigheterna bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010³⁹ för att fastställa innehåll, formulär och

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (Text av betydelse för EES) (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (EUT L 141, 28.5.2019, s. 42).

³⁷ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012 av den 17 oktober 2012 om statistik om värdepappersinnehav (EUT L 305, 1.11.2012, s. 6).

³⁸ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1073/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos investeringsfonder (EUT L 297, 7.11.2013, s. 73).

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring

förfaranden i syfte att standardisera AIF-förvaltarnas rapporteringsprocess för tillsyn. I de tekniska standarderna för tillsyn bör det fastställas innehåll, formulär och förfaranden för att standardisera rapporteringsprocessen för tillsynen och därmed ersätta rapporteringsmallen i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013⁴⁰. Dessa tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör antas på grundval av ett utkast som har utarbetats av Esma.

- (19) För att standardisera rapporteringsprocessen för tillsynen bör kommissionen också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som har utarbetats av Esma när det gäller formulär och datastandarder, rapporteringsfrekvens och tidpunkt för AIF-förvaltarnas rapportering. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (20) För att säkerställa ett effektivare svar på likviditetstryck i tider av marknadsstress och för att bättre skydda investerarna bör bestämmelser fastställas i direktiv 2011/61/EU för att genomföra rekommendationerna från Europeiska systemrisknämnden (ESRB)⁴¹.
- (21) För att förvaltare av öppna AIF-fonder med säte i en medlemsstat ska kunna hantera inlösenstryck under stressade marknadsförhållanden bör de vara skyldiga att välja minst ett verktyg för likviditetshantering från den harmoniserade förteckning som anges i bilagan, utöver möjligheten att skjuta upp inlösen. När en AIF-förvaltare fattar ett beslut om att aktivera eller inaktivera verktyget för likviditetshantering bör den underrätta tillsynsmyndigheterna. Detta skulle göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att bättre hantera potentiella spridningseffekter av likviditetspåfrestningar på marknaden i stort.
- (22) För att kunna fatta ett investeringsbeslut i linje med sin riskbenägenhet och sina likviditetsbehov bör investerare informeras om villkoren för användningen av verktyg för likviditetshantering.
- (23) För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller likviditetsriskhantering av förvaltare av öppna fonder bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁴² för att specificera förfarandet för att välja och använda verktyg för likviditetshantering för att underlätta marknads- och tillsynskonvergens. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör antas på grundval av ett utkast som har utarbetats av Esma.

av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁴⁰ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn (EUT L 83, 22.3.2013, s. 1).

⁴¹ Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 7 december 2017 om likviditets- och hävstångsrisker i investeringsfonder, ESRB/2017/6, 2018/C 151/01.

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (24) För att säkerställa investerarskydd och hantera risker för finansiell stabilitet bör de behöriga myndigheterna kunna begära att en förvaltare av en öppen fond aktiverar eller avaktiverar det lämpliga verktyget för likviditetshantering.
- (25) Förvaringsinstitut spelar en viktig roll för att skydda investerarnas intressen och bör kunna utföra sina uppgifter oavsett vilken typ av förvaringsinstitut som förvarar tillgångarna. Det är därför nödvändigt att inkludera värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan när de tillhandahåller depåförvaringstjänster till AIF-fonder för att säkerställa att det under alla omständigheter finns ett stabilt informationsflöde mellan förvaringsinstitutet för en AIF-fonds tillgångar och förvaringsinstitutet. För att undvika överflödiga insatser bör förvaringsinstituten inte utföra due diligence-granskning på förhand om de avser att delegera förvaringen till värdepapperscentraler.
- (26) För att förbättra tillsynssamarbetet och effektiviteten bör de behöriga värmyndigheterna kunna rikta en motiverad begäran till AIF-förvaltarens behöriga myndighet om att vidta tillsynsåtgärder mot en viss AIF-förvaltare.
- (27) För att förbättra tillsynssamarbetet bör Esma dessutom kunna begära att en behörig myndighet lägger fram ett ärende inför Esma, om det ärendet har gränsöverskridande konsekvenser och kan påverka investerarskyddet eller den finansiella stabiliteten. Esmas analyser av sådana ärenden kommer att ge andra behöriga myndigheter en bättre förståelse av de diskuterade frågorna och bidra till att förhindra liknande fall i framtiden och skydda AIF-marknadens integritet.
- (28) För att stödja enhetlighet i tillsynen på området för delegering bör Esma genomföra inbördes utvärdering av tillsynspraxis med särskild inriktning på att förhindra att brevlådeföretag skapas. Esmas analys av de inbördes utvärderingarna kommer att bidra till översynen av de åtgärder som antas i detta direktiv och informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om eventuella ytterligare åtgärder som kan behövas för att stödja effektiviteten i de delegeringssystem som fastställs i direktiv 2011/61/EU.
- (29) Vissa koncentrerade marknader saknar ett konkurrenskraftigt utbud av förvaringstjänster. För att åtgärda denna brist på tjänsteleverantörer som kan leda till ökade kostnader för AIF-förvaltare och en mindre effektiv AIF-marknad bör de behöriga myndigheterna kunna tillåta AIF-förvaltare eller AIF-fonder att upphandla förvaringstjänster i andra medlemsstater, samtidigt som kommissionen, inom ramen för sin översyn av direktiv 2011/61/EU, bedömer huruvida det skulle vara lämpligt att föreslå åtgärder för att uppnå en mer integrerad marknad.
- (30) Införandet av möjligheten att utse ett förvaringsinstitut i en annan medlemsstat bör åtföljas av ökad tillsyn. Förvaringsinstitutet bör därför vara skyldigt att samarbeta inte bara med sina behöriga myndigheter utan också med de behöriga myndigheterna för den AIF-fond som har utsett förvaringsinstitutet och med de behöriga myndigheterna för den AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonden, om dessa behöriga myndigheter är belägna i en annan medlemsstat än förvaringsinstitutet.
- (31) För att bättre skydda investerare bör informationsflödet från AIF-förvaltare till AIF-investerare ökas. För att en AIF-investerare bättre ska kunna spåra investeringsfondens utgifter bör AIF-förvaltare identifiera de avgifter som AIF-förvaltaren eller dess dotterbolag ska betala samt regelbundet rapportera om alla avgifter som direkt eller indirekt tilldelas AIF-fonden eller någon av dess investeringar. AIF-förvaltare bör också vara skyldiga att rapportera till investerare om portföljsammansättningen av utgivna lån.

- (32) För att öka insynen på marknaden och effektivt utnyttja tillgängliga marknadsuppgifter om AIF-fonder bör Esma ha rätt att offentliggöra de marknadsuppgifter som den förfogar över i aggregerad eller sammanfattande form, och därför bör sekretesskraven lättas för att tillåta sådan användning av uppgifterna.
- (33) Kraven för enheter i tredjeland som har tillträde till den inre marknaden bör anpassas till de standarder som fastställs i rådets slutsatser från 2020 om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet⁴³ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁴⁴. Dessutom bör icke EU-baserade AIF-fonder eller icke EU-baserade AIF-förvaltare som omfattas av nationella bestämmelser och som är verksamma i enskilda medlemsstater uppfylla kravet att inte vara belägna i ett tredjeland som anses vara icke samarbetsvilliga i skattefrågor.
- (34) Direktiv 2009/65/EG bör säkerställa jämförbara villkor för fondföretagens förvaltningsbolag om det inte finns någon anledning att bibehålla regleringsskillnader för fondföretag och AIF-förvaltare. Detta handlar om ett system för delegering, lagstadgad behandling av förvaringsinstitut, krav på tillsynsrapportering och tillgängligheten hos och användningen av verktyg för likviditetshantering.
- (35) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av de innehållskrav som gäller för fondföretags förvaltningsbolag bör det klargöras att förvaltningsbolagen vid tidpunkten för ansökan om auktorisation bör förse de behöriga myndigheterna med information om de personalresurser och tekniska resurser som de kommer att använda för att utföra sina uppgifter och, i tillämpliga fall, övervaka den som de har delegerat uppgifter till. Minst två högre chefer bör vara anställda eller leda förvaltningsbolagets verksamhet på heltid och ha sin hemvist i unionen.
- (36) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av direktiv 2009/65/EG bör det klargöras att delegeringsreglerna i artikel 13 i det direktivet är tillämpliga på alla funktioner som förtecknas i bilaga II till det direktivet och på de sidotjänster som avses i artikel 6.3 i det direktivet.
- (37) För att anpassa de rättsliga ramarna i direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG med avseende på delegering bör det krävas att fondföretagens förvaltningsbolag motiverar sin delegering av uppgifter för de behöriga myndigheterna och anger objektiva skäl för delegeringen.
- (38) För att utveckla en tillförlitlig översikt över delegeringsverksamheten i unionen enligt artikel 13 i direktiv 2009/65/EG och ge underlag för framtida politiska beslut eller tillsynsåtgärder bör de behöriga myndigheterna lämna delegeringsmeddelanden till Esma om ett fondföretags förvaltningsbolag delegerar fler portföljförvaltnings- eller riskhanteringsfunktioner än det själv förvaltar till enheter i tredjeländer.
- (39) För att säkerställa en konsekvent harmonisering av anmälningsförfarandet på området för delegering bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i enlighet med artiklarna 10–14 i

⁴³ EUT C 64, 27.2.2020, s. 8.

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁴⁵ för att närmare fastställa innehåll, formulär och förfaranden för att standardisera anmälningsförfarandet för fondföretags delegeringsarrangemang. Anmälningsformuläret bör innehålla datafält för att ange de verksamheter som ingår i risk- och portföljförvaltningsfunktionerna i syfte att avgöra om ett förvaltningsbolag för fondföretaget har delegerat mer av dessa funktioner än det har behållit. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör antas på grundval av ett utkast som utarbetats av Esma.

- (40) För att ytterligare anpassa reglerna för delegering av befogenheter till AIF-förvaltare och fondföretag och för att uppnå en mer enhetlig tillämpning av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen i syfte att närmare fastställa villkoren för delegering från ett fondföretags förvaltningsbolag till en tredje part och de villkor enligt vilka ett förvaltningsbolag för ett fondföretag kan anses vara ett brevlådeföretag och därför inte längre kan betraktas som förvaltare av ett fondföretag. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁴⁶. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (41) Genom detta direktiv genomförs ESRB:s⁴⁷ rekommendationer om harmonisering av verktyg för likviditetshantering och deras användning av förvaltare av öppna fonder, däribland fondföretag, för att möjliggöra ett effektivare svar på likviditetstryck i tider av marknadspåverkan och bättre skydd för investerare.
- (42) För att fondföretag som är etablerade i en medlemsstat ska kunna hantera inlösenstryck under stressade marknadsförhållanden bör de vara skyldiga att välja minst ett verktyg för likviditetshantering från den harmoniserade förteckning som anges i bilagan, utöver möjligheten att skjuta upp inlösen. När ett förvaltningsbolag fattar beslut om att aktivera eller avaktivera verktyget för likviditetshantering bör det underrätta tillsynsmyndigheterna. Detta skulle göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att bättre hantera potentiella spridningseffekter av likviditetspåfrestningar på marknaden i stort.
- (43) För att kunna fatta ett investeringsbeslut i linje med sin riskbenägenhet och sina likviditetsbehov bör investerare i fondföretag informeras om villkoren för användning av verktyg för likviditetshantering.
- (44) För att säkerställa investerarskydd och hantera risker för den finansiella stabiliteten bör de behöriga myndigheterna kunna begära att ett förvaltningsbolag för fondföretag aktiverar eller inaktiverar lämpligt verktyg för likviditetshantering.

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁴⁶ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁴⁷ Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 7 december 2017 om likviditets- och hävstångsrisker i investeringsfonder, ESRB/2017/6, 2018/C 151/01.

- (45) För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller fondföretagsförvaltares hantering av likviditetsrisker bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁴⁸ för att närmare fastställa förfarandet för att välja och använda verktyg för likviditetshandling för att underlätta marknads- och tillsynskonvergens. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör antas på grundval av ett utkast som har utarbetats av Esma.
- (46) För att stödja tillsynsmyndigheternas marknadsövervakning bör insamlingen och utbytet av information genom tillsynsrapportering förbättras genom att fondföretagen åläggs rapporteringsskyldigheter. De europeiska tillsynsmyndigheterna och ECB bör, vid behov med stöd från nationella behöriga myndigheter, uppmanas att bedöma de olika tillsynsmyndigheternas behov av uppgifter med beaktande av de befintliga rapporteringskraven enligt annan unionslagstiftning och nationell lagstiftning, särskilt förordning (EU) nr 600/2014, förordning (EU) nr 2019/834, förordning (EU) nr 1011/2012 och förordning (EU) nr 1073/2013. Resultatet av detta förberedande arbete skulle möjliggöra ett välgrundat policybeslut om i vilken utsträckning och i vilken form fondföretag bör rapportera till de behöriga myndigheterna om sin verksamhet.
- (47) För att säkerställa en konsekvent harmonisering av rapporteringsskyldigheterna bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) i enlighet med artiklarna 10–14 och 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁴⁹ för att fastställa innehåll, formulär och förfaranden för att standardisera fondföretagens rapporteringsprocess. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör antas på grundval av ett utkast som har utarbetats av Esma.
- (48) För att standardisera rapporteringsprocessen för tillsynen bör kommissionen också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Esma när det gäller format och datastandarder, rapporteringsfrekvens och tidpunkt för fondföretagens rapportering. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandakter enligt artikel 291 i *EUF-fördraget* och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (49) För att säkerställa investerarskyddet, och särskilt för att säkerställa att det i samtliga fall finns ett stabilt informationsflöde mellan förvaringsinstitutet för fondföretagets tillgångar och förvaringsinstitutet, bör förvaringssystemet utvidgas till att omfatta värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan när de tillhandahåller depåförvaringstjänster till fondföretag. För att undvika överflödiga insatser bör förvaringsinstitutet inte utföra due diligence-granskning på förhand om de avser att delegera förvaringen till värdepapperscentraler.

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (50) För att stödja enhetlighet i tillsynen på området för delegering bör Esma genomföra inbördes utvärderingar av tillsynspraxis, med särskild inriktning på att förhindra att brevlådeföretag skapas. Esmas analys av de inbördes utvärderingarna skulle bidra till översynen av de åtgärder som antas i detta direktiv och informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om vilka ytterligare åtgärder som kan behövas för att stödja effektiviteten i den delegeringsordning som fastställs i direktiv 2009/65/EG.
- (51) För att förbättra tillsynssamarbetet och effektiviteten bör värdepappersstatens behöriga myndigheter kunna rikta en motiverad begäran till den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat om att vidta tillsynsåtgärder mot ett visst fondföretag.
- (52) För att förbättra tillsynssamarbetet bör Esma dessutom kunna begära att en behörig myndighet lägger fram ett fall inför Esma, om fallet har gränsöverskridande konsekvenser och kan påverka investerarskyddet eller den finansiella stabiliteten. Esmas analyser av sådana fall kommer att ge andra behöriga myndigheter en bättre förståelse av de diskuterade frågorna och bidra till att förhindra liknande fall i framtiden och skydda fondföretagsmarknadernas integritet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 4.1 ska följande led läggas till som led ap:

”ap) *värdepapperscentral*: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).”

- (2) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 4 ska följande led läggas till som leden c och d:

”c) Administration av referensvärden i enlighet med förordning (EU) 2016/1011.

d) Kreditförvaltning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2021/....”

(b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Artiklarna 2.2, 15 och 16, med undantag för artikel 16.5 första stycket, samt artiklarna 23, 24 och 25 i direktiv 2014/65/EU ska tillämpas när de tjänster som avses i punkt 4 a och b tillhandahålls av AIF-förvaltare.”

- (3) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska kräva att en AIF-förvaltare som ansöker om auktorisation tillhandahåller följande uppgifter om AIF-förvaltaren till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat:

- (a) Information om de personer som faktiskt leder AIF-förvaltarens verksamhet, särskilt i fråga om de funktioner som avses i bilaga I, inbegripet
 - i) en detaljerad beskrivning av deras roll, titel och senioritet,
 - ii) en beskrivning av deras rapporteringslinjer och ansvarsområden inom AIF-förvaltaren och utanför AIF-förvaltaren,
 - iii) en översikt över den tid som de ägnar åt varje ansvarsområde,
 - iv) en beskrivning av de tekniska resurser och personalresurser som stöder deras verksamhet.
- (b) Identitetsuppgifter för fysiska eller juridiska personer som direkt eller indirekt är aktieägare eller medlemmar i AIF-förvaltaren och har kvalificerade innehav samt beloppen för dessa innehav.
- (c) En verksamhetsplan med AIF-förvaltarens organisationsstruktur som bland annat innehåller uppgifter om hur AIF-förvaltaren avser att fullgöra sina skyldigheter enligt kapitlen II, III och IV och i tillämpliga fall kapitlen V, VI, VII och VIII samt en detaljerad beskrivning av de lämpliga personalresurser och tekniska resurser som AIF-förvaltaren kommer att använda för detta ändamål.
- (d) Information om ersättningspolicy och ersättningspraxis enligt artikel 13.
- (e) Information om arrangemang för att till tredje part delegera och vidaredelegera sådana funktioner som avses i artikel 20 och en detaljerad beskrivning av de personalresurser och tekniska resurser som AIF-förvaltaren kommer att använda för att övervaka och kontrollera denna part.”

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. De behöriga myndigheterna ska en gång per kvartal informera Esma om beviljade eller återkallade auktorisationer i enlighet med detta kapitel.

Esma ska föra ett centralt offentligt register med uppgift om varje AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt detta direktiv, en förteckning över alla AIF-fonder som förvaltas och/eller marknadsförs i unionen av sådana AIF-förvaltare samt den behöriga myndigheten för varje sådan AIF-förvaltare. Registret ska vara tillgängligt i elektronisk form.

De behöriga myndigheterna ska varje år underrätta Esma om alla delegeringar där AIF-förvaltare delegerar fler funktioner för portföljförvaltning eller riskhantering till enheter i tredjeländer än vad de själva behåller (*delegeringsmeddelanden*).

Dessa delegeringsmeddelanden ska innehålla följande:

- (a) Information om den berörda AIF-förvaltaren och AIF-fonden.
- (b) Information om den som delegerats uppgifterna inklusive hemvist och huruvida det rör sig om en reglerad enhet eller ej.
- (c) En beskrivning av de delegerade funktionerna för portföljförvaltning och riskhantering.
- (d) En beskrivning av de kvarvarande funktionerna för portföljförvaltning och riskhantering.

- (e) All annan information som krävs för att analysera delegeringsarrangemangen.
- (f) En beskrivning av de behöriga myndigheternas tillsynsverksamhet, inklusive skrivbordsgranskningar och inspektioner på plats och resultaten av sådan verksamhet.
- (g) Eventuella närmare uppgifter om samarbetet mellan AIF-förvaltarens behöriga myndighet och tillsynsmyndigheten för den som delegerats uppgifterna.”

(c) Följande punkter ska införas som punkterna 8 och 9:

”8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa innehållet i delegeringsmeddelanden och standardformulär, mallar och förfaranden för överföring av delegeringsmeddelandena på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar. Standardformulären och mallarna ska innehålla informationsfält som omfattar all information som avses i punkt 5 fjärde stycket.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Esma ska förse Europaparlamentet, rådet och kommissionen med regelbundna rapporter, minst vartannat år, med en analys av marknadspraxis när det gäller delegering till enheter i tredjeländer och efterlevnad av artiklarna 7 och 20.”

(4) I artikel 8.1 ska led c ersättas med följande:

”c) de personer som i praktiken leder en AIF-förvaltares verksamhet har erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om de investeringsstrategier som tillämpas av de AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltaren; namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål meddelas de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, och AIF-förvaltarens verksamhet ska ledas av minst två fysiska personer med hemvist i unionen som uppfyller dessa villkor och antingen är heltidsanställda av den AIF-förvaltaren eller på heltid ägnar sig åt att leda dennes verksamhet,”

(5) Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 3 ska följande led läggas till som led d:

”d) för lånebeviljande verksamhet genomföra effektiva riktlinjer, förfaranden och processer för att bevilja kredit, bedöma kreditrisken och för att administrera och övervaka kreditportföljen samt hålla dessa riktlinjer, förfaranden och processer uppdaterade och effektiva och se över dem regelbundet, minst en gång om året.”

(b) Följande punkter 4a till 4e ska införas mellan punkterna 4 och 5:

”4a. AIF-förvaltare ska säkerställa att ett lån som ges till en enskild låntagare av en AIF-fond som de förvaltar inte överstiger 20 % av AIF-fondens kapital om låntagaren är något av följande:

- (a) Ett finansiellt företag i den mening som avses i artikel 13.25 i direktiv 2009/138/EG.
- (b) Ett företag för kollektiva investeringar i den mening som avses i artikel 4.1 a i detta direktiv eller i enlighet med artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG.

Den begränsning som anges i första stycket ska inte påverka de tröskelvärden, begränsningar och villkor som fastställs i förordningarna (EU) 2015/760⁵⁰, (EU) nr 345/2013⁵¹ och (EU) nr 346/2013⁵².

4b. Den investeringsgräns på 20 % som fastställs i punkt 4a ska

- (a) tillämpas senast den dag som anges i fondbestämmelserna eller bolagsordningen för AIF-fonden,
- (b) upphöra att gälla när AIF-fonden börjar sälja tillgångar i syfte att lösa in investerares andelar eller aktier efter utgången av AIF-fondens livslängd,
- (c) tillfälligt upphävas i upp till 12 månader om AIF-fonden anskaffar ytterligare kapital eller minskar sitt befintliga kapital.

4c. Det tillämpningsdatum som avses i punkt 4b a ska ta hänsyn till särdragen och egenskaperna hos de tillgångar som AIF-fonden ska investera i, och infalla senast vid AIF-fondens halva livslängd enligt AIF-fondens konstituerande handlingar. I undantagsfall får AIF-fondens behöriga myndighet efter inlämnande av en vederbörligen motiverad investeringsplan godkänna en förlängning av denna tidsfrist med ytterligare högst ett år.

4d. AIF-fonden får inte bevilja lån till följande enheter:

- (a) Fondens AIF-förvaltare eller dess personal.
- (b) Fondens förvaringsinstitut.
- (c) Den enhet som fondens AIF-förvaltare har delegerat uppgifter till i enlighet med artikel 20.

4e. AIF-förvaltare ska säkerställa att en AIF-fond som den förvaltar fortlöpande behåller 5 % av det nominella värdet av de lån den har gett ut och därefter sålt på andrahandsmarknaden.

Kravet i första stycket gäller inte för de lån som AIF-fonden har köpt på andrahandsmarknaden.”

(6) I artikel 16 ska följande punkter läggas till som punkterna 2a–2h:

”2a. AIF-förvaltare ska säkerställa att en AIF-fond som de förvaltar avslutas om det nominella värdet på dess utgivna lån överstiger 60 % av dess nettotillgångsvärde.

Det krav som anges i första stycket ska inte påverka de tröskelvärden, begränsningar eller villkor som fastställs i förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) 2015/760.

2b. Efter att ha bedömt lämpligheten i förhållande till den eftersträlvade investeringsstrategin, likviditetsprofilen och inlösenpolicyn ska en AIF-förvaltare som förvaltar en öppen AIF-fond välja ut minst ett lämpligt verktyg för likviditetshantering från förteckningen i punkterna 2–4 i bilaga V för eventuell användning i AIF-fondens investerares intresse. AIF-förvaltaren ska införa detaljerade riktlinjer och förfaranden för aktivering och avaktivering av alla valda verktyg för likviditetshantering och de operativa och administrativa arrangemangen för användningen av sådana verktyg.

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

⁵¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

⁵² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

2c. AIF-förvaltare som förvaltar en öppen AIF-fond får, i AIF-fondens investerares intresse, tillfälligt senarelägga återköp eller inlösen av AIF-fondens andelar eller aktivera andra verktyg för likviditetshantering som har valts från förteckningen i punkterna 2–4 i bilaga V och som ingår i AIF-förvaltarens fondbestämmelser eller bolagsordning.

Det tillfälliga senareläggande som avses i första stycket får endast införas i undantagsfall när omständigheterna så kräver, och då det är berättigat med hänsyn till AIF-fondens investerares intressen.

2d. AIF-förvaltare ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat när de aktiverar eller inaktiverar ett sådant verktyg för likviditetshantering som anges i 2b.

De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat samt Esma och ESRB om alla anmälningar som har mottagits i enlighet med denna punkt.

2e. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtminstone de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga V finns tillgängliga för AIF-förvaltare som förvaltar öppna AIF-fonder.

2f. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare fastställa egenskaperna hos de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga V.

2g. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om kriterier för AIF-förvaltarens urval och användning av lämpliga verktyg för likviditetshantering, inbegripet lämpliga upplysningar till investerare, med beaktande av sådana verktygs förmåga att minska både otillbörliga fördelar för investerare som först löser in sina investeringar och riskerna för den finansiella stabiliteten.

2h. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkterna 2f och 2g i denna artikel, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(7) Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

(a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”1. AIF-förvaltare som avser att till tredje part delegera uppgiften att för deras räkning utföra en eller flera av de funktioner som förtecknas i bilaga I eller de tjänster som avses i artikel 6.4 ska underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat innan delegeringsarrangemangen träder i kraft. Följande villkor ska vara uppfyllda:”

(b) Led f ska ersättas med följande:

”f) AIF-förvaltaren ska kunna visa att den som delegerats uppgifter är kvalificerad och i stånd att utföra funktionerna och tillhandahålla tjänsterna i fråga, att den valts med all tillbörlig omsorg och att AIF-förvaltaren själv alltid effektivt kan övervaka de delegerade funktionerna i fråga, när som helst ge ytterligare instruktioner till den som delegerats uppgifter och med omedelbar verkan återkalla delegeringen, om investerarnas intressen så kräver.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. AIF-förvaltares ansvar gentemot sina kunder, AIF-fonden och dess investerare ska inte påverkas av att de delegerat funktioner till tredje part, eller av en vidaredelegering, och de ska inte heller delegera funktioner i en sådan omfattning att de i praktiken inte längre kan anses fungera som förvaltare av AIF-fonder eller tjänsteleverantör eller i en sådan omfattning att de blir brevlådeföretag.”

(c) I punkt 4 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”4. Den tredje parten får vidaredelegera funktioner och tillhandahållande av tjänster som den delegerats, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:”

(8) Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 6 ska leden c och d ersättas med följande:

”c) Det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

d) De medlemsstater där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, och, i den mån de skiljer sig åt, AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, har undertecknat ett avtal med det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat som till fullo uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt utbyte av information i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet är inte omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser från 2020 om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet⁵³.”

(b) Punkt 11 ska ändras på följande sätt:

i) I andra stycket ska led c ersättas med följande:

”c) Förvaringsinstitutet har handlat med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg när det väljer och utser en tredje part till vilken det önskar delegera en del av sina uppgifter, utom när den tredje parten är en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 1 e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392*, och ska fortsatt handla med all vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg vid den regelbundna översynen och fortlöpande kontrollen av varje tredje part till vilken en del av uppgifterna delegerats samt denna parts arrangemang avseende de uppgifter som den fått delegerade till sig.

* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 av den 11 november 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för auktorisationer, tillsyn och operativa krav för värdepapperscentraler (EUT L 65, 10.3.2017, s. 48).”

ii) Femte stycket ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av denna punkt ska tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 1 e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 inte anses vara en delegering av depåförvaringsfunktioner.”

(c) Punkt 16 ska ersättas med följande:

”16. Förvaringsinstitutet ska på begäran ge sina behöriga myndigheter, de behöriga myndigheterna för den AIF-fond som har utsett det som förvaringsinstitut och de behöriga myndigheterna för den AIF-förvaltare som förvaltar den AIF-fonden all information som det har fått vid utförandet av sina uppgifter och som AIF-fondens och AIF-förvaltarens behöriga myndigheter kan behöva. Om AIF-fondens eller AIF-förvaltarens behöriga myndigheter inte är förvaringsinstitutets myndigheter ska förvaringsinstitutets behöriga myndigheter utan

⁵³ EUT C 64, 27.2.2020, s. 8.

dröjsmål dela den mottagna informationen med AIF-fondens och AIF-förvaltarens behöriga myndigheter.”

(9) Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led h ska ersättas med följande:

”h) En beskrivning av AIF-fondens hantering av likviditetsrisker, däribland rätten till inlösen, under såväl normala som exceptionella omständigheter, med uppgifter om möjligheten till och villkoren för att använda verktyg för likviditetshantering som har valts enligt artikel 16.2b, samt gällande ordning för investerarnas inlösen.”

ii) Följande led ska införas som led ia:

”ia) En förteckning över avgifter som kommer att tillämpas i samband med AIF-fondens verksamhet och som AIF-förvaltaren eller dess anknutna enheter kommer att stå för.”

(b) I punkt 4 ska följande led läggas till som leden d, e och f:

”d) Portfölj med utgivna lån.

e) Kvartalsvis alla direkta och indirekta avgifter som direkt eller indirekt togs ut av eller fördelades till AIF-fonden eller någon av dess investeringar.

f) Kvartalsvis varje moderföretag, dotterföretag eller specialföretag som har etablerats avseende AIF-fondens investeringar av AIF-förvaltaren, AIF-förvaltarens personal eller AIF-förvaltarens direkta eller indirekt närstående enheter.”

(10) Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. AIF-förvaltare ska regelbundet rapportera till de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater på vilka marknader och i vilka instrument de bedriver handel för de AIF-fonder de förvaltar.

De ska tillhandahålla information om de huvudsakliga instrument som de handlar med, de marknader där de är medlemmar eller bedriver aktiv handel och om exponeringarna för var och en av de AIF-fonder som de förvaltar.”

(b) Punkt 2 d ska utgå.

(c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den information som ska rapporteras i enlighet med punkterna 1 och 2. Esma ska beakta andra rapporteringskrav som AIF-förvaltarna omfattas av och den rapport som utfärdats i enlighet med artikel 69b.2.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [infoga datum = 36 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(d) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om

(a) format och datastandarder för de rapporter som avses i punkterna 1 och 2,

(b) rapporteringsfrekvens och tidpunkt.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [infoga datum = 36 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(11) I artikel 35.2 ska leden b och c ersättas med följande:

”b) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med den auktoriserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som till fullo uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser från 2020 om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet⁵⁴.

(12) Artikel 36.1 ska ändras på följande sätt:

(a) Led c ska ersättas med följande:

”c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland i enlighet med artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.”

(b) Följande led ska läggas till som led d:

”d) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med den auktoriserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som till fullo uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser från 2020 om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”

(13) I artikel 37.7 ska leden e och f ersättas med följande:

”e) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltarens är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland i enlighet med artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

f) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltarens är etablerad har undertecknat ett avtal med referensmedlemsstaten som till fullo uppfyller kraven i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser från 2020 om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”

(14) Följande artikel ska införas som artikel 38a:

⁵⁴ EUT C 64, 27.2.2020, s. 8.”

Inbördes utvärdering av tillämpningen av delegeringsordningen

1. Esma ska regelbundet, minst vartannat år, genomföra en inbördes utvärdering av de behöriga myndigheternas tillsynsverksamhet i samband med tillämpningen av artikel 20. Denna inbördes utvärdering ska inriktas på de åtgärder som vidtas för att förhindra att AIF-förvaltare, som delegerar verksamhet avseende portföljförvaltning eller riskhanteringssystem till tredje parter i tredjeländer, blir brevlådeföretag.
2. Esma ska genomföra den inbördes utvärderingen med transparenta metoder för att säkerställa en objektiv bedömning och jämförelse mellan de behöriga myndigheter som utvärderas.”

(15) I artikel 40.2 ska leden b och c ersättas med följande:

”b) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med referensmedlemsstaten och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som helt uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser från 2020 om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”

(16) Artikel 42.1 ska ändras på följande sätt:

(a) Led c ska ersättas med följande:

”c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltaren eller den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.”

(b) Följande led ska läggas till som led d:

”d) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltaren eller den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med den medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som helt uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser från 2020 om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”

(17) I artikel 46.2 ska led j ersättas med följande:

”j) i andelsägarnas eller allmänhetens intresse begära att AIF-förvaltare aktiverar eller avaktiverar ett sådant verktyg för likviditetshantering som avses i punkt 1 eller 2 i bilaga V eller som AIF-förvaltaren har valt i enlighet med artikel 16.2b, beroende på vilket som är lämpligast med hänsyn till typen av öppen AIF-fond eller grupp av öppna AIF-fonder som berörs och de risker för investerarskydd eller finansiell stabilitet som gör denna begäran nödvändig,”

(18) Artikel 47 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. All information som utbyts enligt detta direktiv mellan Esma, behöriga myndigheter, EBA, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), upprättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010*, och ESRB ska anses omfattas av tystnadsplikt, utom om

- (a) Esma eller den berörda behöriga myndigheten eller annan berörd myndighet eller annat berört organ när informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut,
- (b) ett sådant utlämnande är nödvändigt i samband med rättsliga förfaranden,
- (c) den information som lämnas används i en sammanfattning eller i en aggregerad form där enskilda finansmarknadsaktörer inte kan identifieras.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

(b) I punkt 4 ska följande led läggas till som led d:

”d) Kräva att icke EU-baserade AIF-förvaltare som i unionen marknadsför AIF-fonder som de förvaltar eller EU-baserade AIF-förvaltare som förvaltar icke EU-baserade AIF-fonder ska aktivera eller avaktivera ett sådant verktyg för likviditetshantering som avses i punkt 1 eller 2 i bilaga V eller som har valts av AIF-förvaltaren, beroende på vilket som är lämpligast med tanke på vilken typ av öppen AIF-fond som berörs och de risker för investerarskydd eller finansiell stabilitet som innebär att detta krav är nödvändigt.”

(19) Artikel 50 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har rimliga skäl att misstänka att AIF-förvaltare som inte står under dessa behöriga myndigheters tillsyn utför eller har utfört handlingar som strider mot detta direktiv ska de på ett så detaljerat sätt som möjligt underrätta Esma och de behöriga myndigheterna i den berörda AIF-förvaltarens hem- och värdmedlemsstater om detta. De myndigheter som mottagit underrättelsen ska vidta lämpliga åtgärder och informera Esma och de behöriga myndigheter som lämnat underrättelsen om resultatet av åtgärderna och, i den utsträckning det är möjligt, om viktiga händelser under ärendets gång. Denna punkt ska inte påverka befogenheterna för den behöriga myndighet som har lämnat underrättelsen.”

(b) Följande punkter ska införas som punkterna 5a–5g:

”5a. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat, Esma och ESRB innan de utövar sina befogenheter enligt artikel 46.2 j eller artikel 47.4 d.

5b. Den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat utövar de befogenheter som anges i artikel 46.2 j eller artikel 47.4 d, med angivande av skälen till begäran och underrättelsen till Esma och ESRB.

5c. Om den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inte samtycker till den begäran som avses i punkt 5b ska den underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat, Esma och ESRB om detta och ange skälen till detta.

5d. På grundval av den information som mottagits i enlighet med punkterna 5b och 5c ska Esma avge ett yttrande till de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat om utövandet av de befogenheter som anges i artikel 46.2 j eller artikel 47.4 d.

5e. Om den behöriga myndigheten inte agerar i enlighet med eller inte avser att följa Esmas yttrande enligt punkt 5d ska den underrätta Esma och ange skälen till detta. Esma får offentliggöra att den behöriga myndigheten inte följer eller avser att följa dess råd. Esma får också, från fall till fall, besluta att offentliggöra de skäl som den behöriga myndigheten anför i detta avseende. Esma ska i förväg underrätta de behöriga myndigheterna om ett sådant offentliggörande.

5f. Den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat utan dröjsmål utövar de befogenheter som anges i artikel 46.2, med angivande av skälen till sin begäran och till att underrätta Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

Den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat, Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB om de befogenheter som utövats och därpå följande resultat.

5g. Esma får begära att den behöriga myndigheten lämnar förklaringar till Esma i särskilda fall som har gränsöverskridande konsekvenser, rör investerarskydd eller utgör risker för den finansiella stabiliteten.”

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn där det anges i vilka situationer de behöriga myndigheterna får utöva de befogenheter som anges i artikel 46.2 j och i vilka situationer de får lägga fram de begäranden som avses i punkterna 5b och 5f. Vid utarbetandet av dessa standarder ska Esma beakta de potentiella konsekvenserna av sådana tillsynsinsatser med tanke på investerarskyddet och den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat eller i unionen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(20) Artikel 61.5 ska ersättas med följande:

”5. ”De behöriga myndigheterna i en AIF-fonds hemmedlemsstat eller, om AIF-fonden inte är reglerad, de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, får tillåta att de institut som avses i artikel 21.3 a och som är etablerade i en annan medlemsstat utses till förvaringsinstitut. Denna bestämmelse påverkar inte tillämpningen av artikel 21, med undantag för punkt 5 a i den artikeln om den plats där förvaringsinstitutet ska vara etablerat.”

(21) Följande artikel ska införas som artikel 69b:

”Artikel 69b

Översyn

1. Senast den [infoga datum = 60 månader efter detta direktivs ikraftträdande] och efter Esmas inbördes utvärderingar enligt artikel 38a och rapporter från Esma i enlighet

med artikel 7.9 ska kommissionen inleda en översyn av hur bestämmelserna i detta direktiv fungerar och av erfarenheterna från tillämpningen av dem. Översynen ska omfatta en bedömning av följande aspekter:

- (a) Inverkan på den finansiella stabiliteten av AIF-förvaltarens tillgång till och aktivering av verktyg för likviditetshantering.
 - (b) Effektiviteten hos kraven på auktorisation för AIF-förvaltare i artiklarna 7 och 8 och den ordning för delegering som fastställs i artikel 20 i detta direktiv när det gäller att förhindra skapandet av brevlådeföretag i unionen.
 - (c) Lämpligheten i de krav som är tillämpliga på AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande AIF-fonder enligt artikel 15.
 - (d) Lämpligheten i att komplettera denna förordning med ett pass för förvaringsinstitut.
2. Senast [infoga datum = 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande] ska Esma till kommissionen överlämna en rapport om utvecklingen av en integrerad insamling av tillsynsuppgifter, som ska inriktas på lösningar för att
- (a) minska överlappning och bristande överensstämmelse mellan rapporteringsramarna inom kapitalförvaltningssektorn och andra delar av finanssektorn,
 - (b) förbättra standardisering av data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet, på unionsnivå eller på nationell nivå.
3. Esma ska utarbeta den rapport som avses i punkt 2 i nära samarbete med Europeiska centralbanken (ECB), övriga europeiska tillsynsmyndigheter och i förekommande fall de nationella behöriga myndigheterna.
4. Efter den översyn som avses i punkt 1, och efter samråd med Esma, ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en redogörelse för slutsatserna av denna översyn.”
- (22) Bilaga I ska ändras enligt bilaga I till detta direktiv.
- (23) Texten i bilaga II till detta direktiv ska läggas till som bilaga V.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2009/65/EG

Direktiv 2009/65/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 2.1 ska följande led läggas till som led u:

”u) *värdepapperscentral*: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014*.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).”

- (2) Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

- (a) Leden b och c ska ersättas med följande:

”b) De personer som i praktiken leder verksamheten i förvaltningsbolaget ska ha erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om den typ av fondföretag som förvaltningsbolaget förvaltar; namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål överlämnas till de behöriga myndigheterna och förvaltningsbolagets verksamhetsinriktning ska beslutas av minst två fysiska personer som är heltidsanställda av det förvaltningsbolaget eller som på heltid har åtagit sig att leda verksamheten i det förvaltningsbolaget och som är bosatta i unionen och uppfyller dessa villkor.

c) Ansökan om auktorisation ska åtföljas av en verksamhetsplan, som minst ska omfatta förvaltningsbolagets organisationsstruktur, med angivande av de tekniska och personalrelaterade resurser som kommer att användas för att leda förvaltningsbolagets verksamhet, och information om de personer som i praktiken leder verksamheten i förvaltningsbolaget, inbegripet

- i) en detaljerad beskrivning av deras roll, titel och senioritet,
- ii) en beskrivning av deras rapporteringsvägar och ansvarsområden inom och utanför förvaltningsbolaget,
- iii) en översikt över den tid som de ägnar åt varje ansvarsområde.”

(b) Följande led ska läggas till som led e:

”e) Förvaltningsbolaget tillhandahåller information om arrangemang för delegering till tredje part av uppgifter i enlighet med artikel 13 och en detaljerad redogörelse för de personalresurser och tekniska resurser som förvaltningsbolaget kommer att använda för att övervaka och kontrollera den som delegerats uppgifterna.”

(3) Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”1. Förvaltningsbolag som avser att till tredje part delegera uppgiften att på deras vägnar utföra en eller flera av de uppgifter som anges i bilaga II och de tjänster som avses i artikel 6.3 ska underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat innan delegeringsarrangemangen träder i kraft. Följande villkor ska vara uppfyllda:”

ii) Led b ska ersättas med följande:

” b) Uppdraget får inte hindra en effektiv tillsyn över förvaltningsbolaget och i synnerhet inte hindra förvaltningsbolaget från att handla eller fondföretaget från att förvaltas i sina investerares och kunders bästa intresse.”

iii) Leden g, h och i ska ersättas med följande:

”g) Uppdraget får inte hindra de personer som leder verksamheten i förvaltningsbolaget att när som helst ge det företag till vilket funktioner eller tillhandahållande av tjänster delegerats ytterligare anvisningar eller att återkalla uppdraget med omedelbar verkan om detta ligger i investerarnas och kundernas intresse.

h) Det företag till vilket funktioner eller tillhandahållande av tjänster delegeras ska ha tillräcklig sakkunskap och kompetens med hänsyn till de delegerade funktionernas art eller till utförandet av tjänsterna i fråga.

i) De tjänster och funktioner som förvaltningsbolaget får delegera i enlighet med denna artikel ska anges i fondföretagets prospekt.”

iv) Följande led ska läggas till som led j:

”j) Förvaltningsbolaget måste på objektiva grunder kunna motivera hela sin delegeringsstruktur.”

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Förvaltningsbolagets eller förvaringsinstitutets ansvar får inte påverkas av att förvaltningsbolaget delegerat funktioner eller tillhandahållande av tjänster till tredje part. Förvaltningsbolaget får inte delegera sina funktioner eller sitt tillhandahållande av tjänster i så stor utsträckning att det i praktiken inte längre kan anses fungera som fondföretagets förvaltare och att det blir ett brevlådeföretag.”

(c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3, 4, 5 och 6:

”3. Om ett förvaltningsbolag delegerar fler funktioner för portföljförvaltning eller riskhantering till enheter i tredjeländer än vad det behåller, ska de behöriga myndigheterna varje år underrätta Esma om alla sådana delegeringar (*delegeringsmeddelanden*).

Dessa delegeringsmeddelanden ska innehålla följande:

- (a) Information om fondföretaget och dess förvaltningsbolag.
- (b) Information om den som delegerats uppgifterna, inklusive hemvist och huruvida det rör sig om en reglerad enhet eller ej.
- (c) En beskrivning av de delegerade funktionerna för portföljförvaltning och riskhantering.
- (d) En beskrivning av de kvarvarande funktionerna för portföljförvaltning och riskhantering.
- (e) All annan information som krävs för att analysera delegeringsarrangemangen.
- (f) En beskrivning av de behöriga myndigheternas tillsynsverksamhet, inklusive skrivbordsgranskningar och inspektioner på plats och resultaten av sådan verksamhet.
- (g) Alla uppgifter om samarbetet mellan den behöriga myndigheten och tillsynsmyndigheten för den som delegerats uppgifter.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa innehållet i delegeringsmeddelanden och standardformulär, mallar och förfaranden för överföring av delegeringsmeddelandena på ett språk som är brukligt i internationella finansmarknader. Standardformulären och mallarna ska innehålla informationsfält som omfattar all information som avses i punkt 3.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Esma ska förse Europaparlamentet, rådet och kommissionen med regelbundna rapporter, minst vartannat år, med en analys av marknadspraxis när det gäller delegering till enheter i tredjeländer och efterlevnad av artiklarna 7 och 13.

6. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112a, anta bestämmelser för att ange följande:

- (a) Villkoren för att uppfylla kraven i punkt 1.

- (b) De villkor enligt vilka fondföretagets förvaltningsbolag ska anses ha delegerat sina funktioner i så stor utsträckning att det blir ett brevlådeföretag och inte längre kan anses vara fondföretagets förvaltare enligt punkt 2.”

- (4) Följande artikel ska införas som artikel 18a:

”Artikel 18a

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtminstone de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga IIA är tillgängliga för fondföretag.
 2. Efter att ha bedömt lämpligheten i förhållande till den eftersträlvade investeringsstrategin, likviditetsprofilen och inlösenpolicyn ska ett förvaltningsbolag välja ut minst ett lämpligt verktyg för likviditetshantering från förteckningen i punkterna 2–4 i bilaga IIA och inkludera i fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning för eventuell användning i fondföretagets investerares intresse. Förvaltningsbolaget ska genomföra detaljerade riktlinjer och förfaranden för aktivering och avaktivering av alla valda verktyg för likviditetshantering och de operativa och administrativa arrangemangen för användningen av sådana verktyg.
 3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa och specificera egenskaperna hos de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga IIA.
 4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om kriterier för förvaltningsbolagens urval och användning av lämpliga verktyg för likviditetshantering för hantering av likviditetsrisker, inbegripet lämpliga upplysningar till investerare, med beaktande av sådana verktygs förmåga att minska otillbörliga fördelar för investerare som först löser in sina investeringar och att minska riskerna för den finansiella stabiliteten.
 5. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkterna 3 och 4 i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”
- (5) Följande artiklar ska införas som artiklarna 20a och 20b:

”Artikel 20a

1. Ett förvaltningsbolag ska regelbundet rapportera till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om de marknader och instrument där det handlar för det förvaltade fondföretagets räkning.
2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om de uppgifter som ska rapporteras i enlighet med punkt 1. Esma ska beakta andra rapporteringskrav som förvaltningsbolagen omfattas av och den rapport som utfärdats i enlighet med artikel 20b.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [infoga datum = 36 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om
- (a) format och datastandarder för de rapporter som avses i punkt 1,
 - b) rapporteringsfrekvens och tidpunkt.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [infoga datum = 36 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 20b

1. Senast [infoga datum = 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande] ska Esma till kommissionen överlämna en rapport om utvecklingen av en integrerad insamling av tillsynsuppgifter, som ska inriktas på lösningar för att
- (b) minska överlappning och bristande överensstämmelse mellan rapporteringsramarna inom kapitalförvaltningssektorn och andra delar av finanssektorn,
 - (c) standardisera data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet, både på unionsnivå och på nationell nivå.
2. När Esma utarbetar den rapport som avses i punkt 1 ska den ha ett nära samarbete med Europeiska centralbanken (ECB), övriga europeiska tillsynsmyndigheter och, i förekommande fall, de nationella behöriga myndigheterna.”
- (6) Artikel 22a ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) förvaringsinstitutet har handlat med all tillbörlig skicklighet, omsorg och aktsamhet vid valet och utnämningen av en tredje part till vilken det avser delegera en del av sina uppgifter, utom när denna tredje part är en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 1 e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392*, och fortsätter att handla med all tillbörlig skicklighet, omsorg och aktsamhet vid den regelbundna översynen och fortlöpande kontrollen av varje tredje part till vilken en del av uppgifterna delegerats samt denna parts arrangemang avseende de uppgifter som delegerats till den._____

* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 av den 11 november 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för auktorisationer, tillsyn och operativa krav för värdepapperscentraler (EUT L 65, 10.3.2017, s. 48).”

- (b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Vid tillämpning av denna punkt ska tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 1 e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 inte betraktas som en delegering av förvaringsinstitutets depåförvaringsuppgifter.”

- (7) I artikel 29.1 ska led b ersättas med följande:

”b) De personer som ingår i investeringsbolagets ledning ska ha erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om den typ av verksamhet som investeringsbolaget bedriver. Namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål överlämnas till de behöriga myndigheterna. Investeringsbolagets verksamhet ska ledas av minst två heltidsanställda eller två fysiska personer som på heltid har åtagit sig att leda verksamheten i det förvaltningsbolaget och som är bosatta i unionen och uppfyller dessa villkor. Med *ledning* avses de personer som, enligt lag eller bolagsordning, företräder investeringsbolaget eller som faktiskt bestämmer bolagets verksamhetsinriktning.”

(8) Artikel 84.2 och 84.3 ska ersättas med följande:

”2. Med undantag från punkt 1 ska följande gälla:

- (a) Ett fondföretag får i sina andelsägares intresse tillfälligt senarelägga återköp eller inlösen av dess andelar eller aktivera ett annat verktyg för likviditetshantering som valts ut i enlighet med artikel 18a.2.
- (b) I andelsägarnas eller allmänhetens intresse får de behöriga myndigheterna i ett fondföretags hemmedlemsstat kräva att ett fondföretag aktiverar ett sådant verktyg för likviditetshantering som avses i punkt 1 eller 2 i bilaga IIA eller som väljs ut och anmäls av fondföretaget i enlighet med artikel 18a.2, beroende på vilket som är lämpligast med hänsyn till typen av fondföretag och de risker som innebär att denna åtgärd är nödvändig.

Det tillfälliga senareläggande som avses i första stycket a får ske endast i undantagsfall när omständigheterna så kräver, och då det är berättigat med hänsyn till andelsägarnas intressen.

3. När ett fondföretag aktiverar eller inaktiverar ett sådant verktyg för likviditetshantering som avses i punkt 2 a ska det utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat och de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater där det marknadsför sina andelar.

De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål informera Esma och ESRB om alla meddelanden som mottagits i enlighet med denna punkt.

3a. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska underrätta de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater där fondföretaget marknadsför sina andelar samt Esma och ESRB innan de utövar sina befogenheter enligt punkt 2 b.

3b. Den behöriga myndigheten i de medlemsstater där ett fondföretag marknadsför sina andelar får begära att den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat utövar de befogenheter som anges i punkt 2 b, med angivande av skälen till begäran och underrättelse till Esma och ESRB.

3c. Om den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat inte samtycker till den begäran som avses i punkt 3b ska den underrätta den begärande behöriga myndigheten samt Esma och ESRB om detta och ange skälen till oenigheten.

3d. På grundval av den information som mottagits i enlighet med punkterna 3b och 3c ska Esma avge ett yttrande till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat om utövandet av de befogenheter som anges i punkt 2 b.

3e. Om den behöriga myndigheten inte agerar i enlighet med eller inte avser att följa Esmas yttrande enligt punkt 3d ska den underrätta Esma och ange skälen till detta. Esma får offentliggöra att den behöriga myndigheten inte följer eller avser att följa dess råd. Esma får också, från fall till fall, besluta att offentliggöra de skäl som den behöriga myndigheten anför

för detta. Esma ska i förväg underrätta de behöriga myndigheterna om ett sådant offentliggörande.

3f. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger i vilka situationer de behöriga myndigheterna får utöva de befogenheter som anges i punkt 2 b. Vid utarbetandet av dessa standarder ska Esma beakta de potentiella konsekvenserna av sådana tillsynsinsatser med tanke på investerarskyddet och den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat eller i unionen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(9) I artikel 98 ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Den behöriga myndigheten i fondföretagets värdmedlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat utan dröjsmål vidtar de åtgärder som anges i punkt 2 med angivande av skälen till sin begäran och underrättelse till Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

Den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i fondföretagets värdmedlemsstat och Esma samt, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB om de åtgärder som vidtagits samt efterföljande resultat.”

4. Esma får begära att den behöriga myndigheten lämnar förklaringar till Esma i särskilda fall som har gränsöverskridande konsekvenser, rör investerarskydd eller utgör risker för den finansiella stabiliteten.”

(10) Följande artikel ska införas som artikel 101a:

”Artikel 101a

1. Esma ska regelbundet och minst vartannat år genomföra en inbördes utvärdering av de behöriga myndigheternas tillsynsverksamhet i samband med tillämpningen av artikel 13. Denna inbördes utvärdering ska inriktas på de åtgärder som vidtas för att förhindra att förvaltningsbolag, som delegerar verksamhet avseende portföljförvaltning eller riskhanteringssystem till tredje parter i tredjeländer, blir brevlådeföretag.
2. Esma ska genomföra den inbördes utvärderingen med transparenta metoder för att säkerställa en objektiv bedömning och jämförelse mellan de behöriga myndigheter som utvärderas.”

(11) Följande artikel ska införas som artikel 110a:

”Artikel 110a

Senast den [infoga datum = 30 månader efter detta direktivs ikraftträdande] och efter de inbördes utvärderingar och analyser som avses i artikel 101a och den rapport som Esma utarbetat i enlighet med artikel 13.4 ska kommissionen inleda en översyn av den delegeringsordning som fastställs i artikel 13 för att förhindra att det skapas brevlådeföretag i unionen.”

(12) Artikel 112a ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den [ange datum för detta direktivs ikraftträdande].”

(b) I punkt 3 ska första meningen ersättas med följande:

”Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 och 111 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

(c) I punkt 5 ska första meningen ersättas med följande:

”En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 och 111 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

- (13) Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga III till det här direktivet.
- (14) Texten i bilaga IV till detta direktiv ska läggas till som bilaga IIA.

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [ange datum = 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
2. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [...].
3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande